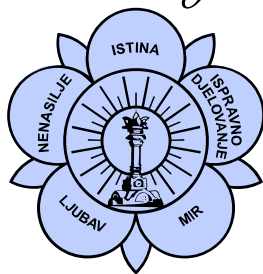
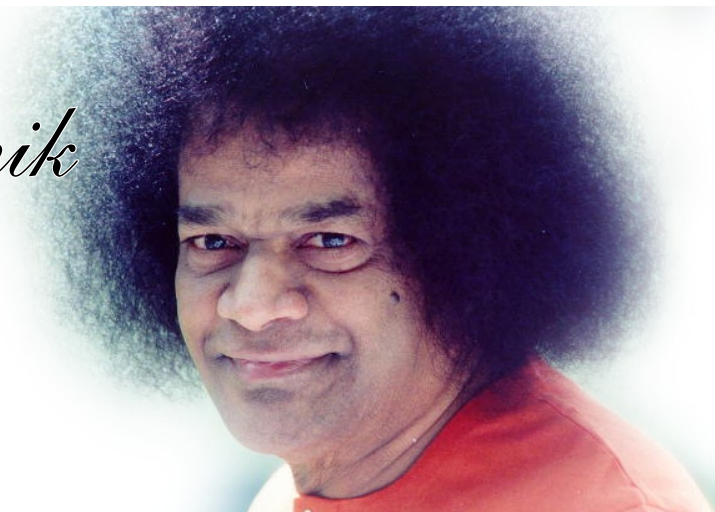

Sathya Sai Glasnik

GLASILO SATHYA SAI
SREDIŠNJEG VIJEĆA HRVATSKE

GODIŠTE XIII • BROJ 120 • VELJAČA 2007.

Kad biste samo osjetili ljubav, sve biste mogli dobiti. Ljubav je sve. Ljubav je život, život je ljubav. Život je povezan ljubavlju, a ne mržnjom. No kamo god danas pogledate, vidjet ćete samo mržnju! To nije dobar znak. Kad ste već rođeni kao ljudsko biće, nije ispravno da imate životinjske osobine, da otpuhujete u vjetar ljudske osobine. Katkad životinje izgledaju bolje od ljudi u tom pogledu. Čini se da one posjeduju ljudske osobine. Danas se životinje transformiraju u ljudska bića, a ljudska bića degeneriraju se u životinje. To nije dobro. Ljudska bića trebala bi živjeti životom ljudskih bića, trebala bi ojačati svoje ljudske osobine.

Vi kažete da želite mir. Neka vaše ponašanje bude lijepo i pristojno. Tada će mir izvirati iz vas. Odakle crpите istinu? Zar iz knjiga koje čitate? Ne, istina je u vama. Istina, ispravnost, mir, ljubav i nenasilnost urođene su osobine ljudskog bića. Ljubav je sâm oblik Božji. Božju ljubav možete doživjeti samo iz sebe. Ljubav i mir su najbitnije osobine ljudskog bića. Bogat čovjek može izgraditi mnogo kuća, kupiti velik broj automobila i uživati u mnogim povlasticama. Ali koga god susretnete reći će vam da nema mira. Od kakve vam koristi sve to bogatstvo, udobnosti i povlastice, ako nemate mir u sebi?

Vječnom istinom zaslužiti ćete vječni mir (2) (Božanski govor 26. 12. 2006.)	
Biseri Saijeve mudrosti - 21. dio (6)	
Chinna Katha (17)	
Rovinj 2006. godine - Radost buđenja (19)	
Sathya Sai sustav obrazovanja u africi (20)	
Novosti iz Sai centara (24)	
Vijesti iz Prasanthija (25)	
Šutljiva Većina (27)	
Recenzija za Sai glasnik (30)	
Cjenik izdanja (31)	
Poruka dana (32)	

VJEČNOM ISTINOM ZASLUŽIT ĆETE VJEČNI MIR

Božićni govor koji je Bhagavān Sri Sathya Sai Baba održao
25. prosinca 2006. godine u Kulwant Hallu Prasanthi
Nilayama

*Kakve su šanse izuještačenog čovjeka nečista uma
da ostvari istinsko Sebstvo?*

*Samo čisti intelekt sposoban je shvatiti pravi
princip Sebstva. O tomu se nema više što reći.*

(Teluški stihovi)

Sve se nalazi u čistoći svijesti. Ovo je kitica cvijeća. Izgleda kao jedan cvijet. Ali u njoj se nalazi mnogo cvjetova. Tako i svijet izgleda kao jedan entitet. No on se sastoji od mnogo pojedinaca različitih imena i likova. Svi takvi pojedinci ujediti će se poput cvjetova u kitici cvijeća. Pet elemenata – *pañcabhūta*, najvažnija su karakteristika svijeta. Svijet je konglomeracija pojedinaca. Svi su oni jedno. Ne postoji netko tko je Bog – *deva*, i netko tko je pojedinac – *jīva*. Vi i ja smo samo jedno. Ne shvaćajući to, vi jedinstvo smatrate različitošću.

Utjelovljenja ljubavi!

Ljubav je jedna. Isti osjećaj ljubavi prožima svako ljudsko biće. Unatoč toga, ovisno o mentalnom sadržaju, stanje i sudbina različitih ljudskih bića poprma različite oblike. Malo dijete se zove djetetašće. Kad odraste, naziva se djevojkom. Kasnije, kad se djevojka uda i uđe u kuću muževih roditelja, zovu je snahom. Istu ženu, nakon što rodi dijete, zovu majkom. U određeno vrijeme majka postaje bakom.

Zar nije istina da je gospođa koja se naziva tako mnogim imenima, samo jedan ista osoba? Tako i sva ljudska bića koja žive na ovom svijetu pripadaju samo jednoj kategoriji. Isus Krist je opominjao: "Svi su jedno, budi poput drugih." Treba voljeti sve i sve prihvatiti u naše stado. To je zapravo moj put. Ali neki ljudi se možda neće s tim složiti. To je zbog nedostatka njihove zrelosti, zbog odraza njihovih unutarnjih osjećaja. Bog uzima različita imena u skladu s unutarnjim osjećajem poklonika. Na

primjer, kad me netko nazove djedom, ja se takav i pojavim. Kad me netko nazove ocem, ja mu se javim kao otac. Neki me nazivaju Svami i njima sam Svami. Bilo kojim imenom i likom ljudska bića kontempliraju o Bogu, On će im se pojaviti u tom imenu i liku.

U ovom kali razdoblju, čak i dobar čovjek izgleda kao loš. Isti čovjek voli jednoga, a mrzi drugoga, s jednim njeguje prijateljstvo, drugom je neprijatelj. Ova vrsta prijateljstva ili neprijateljstva nije nešto što se pojavi izvana. Takvi osjećaji nastaju u čovjekovu srcu.

Kad nekoga smatrate svojim neprijateljem, on to i postaje. No ako nekoga smatrate prijateljem, on će vam postati prijatelj. Pretpostavimo da susretnete

neku djevojku. Nazvat ćete je učenicom. Ako se nakon nekog vremena oženite s njom, zvat ćete je svojom suprugom. Vaša supruga danas i učenica prije kratkog vremena jedna je ista osoba. Zar nije tako? Na taj način čovjek razvija brojne odnose koji se temelje na liku i imenu. Zapravo je um odgovoran za tako mnogo promjena u svijetu. Po svojoj prirodi, čovjek je bez pogreške. Ljubav prožima sva ljudska bića. Ali je također istina da ljudska bića katkad pokazuju osobine kao što su ljutnja, mržnja, ljubomora, izvještačenost i ostalo. Ali na Boga te osobine ne djeluju. On je iznad triju osobina promjenljive prirode - *guṇa*. Dok su ljudska bića pod njihovim utjecajem. Te osobine mogu biti pozitivne ili negativne. Dobro i loše nalazi se samo u čovjeku, ali ne i u Bogu. Često susrećemo ljude koji su po svojoj prirodi ljutiti, a katkad pokazuju osjećaj silne ljubavi. U kali razdoblju ima takvih ljudi s tako paradoksalnim ponašanjem. Kad vidite takve anomalije mislite da ih je Bog namjestio. No, Bog je samo svjedok. On nije odgovoran za takvo ponašanje. Bog je poput mlijeka koje postaje kava kad se doda ekstraktu kave. Isto mlijeko može postati i slatki puding. Sve promjene koje se događaju u ljudskom biću nastaju samo zbog *guṇa*.

Pavle je ispočetka bio neprijateljski raspoložen prema Isusu, no kasnije je postao njegov gorljivi poklonik. Razne osobine ljudskih bića stvaraju u njima mnogo promjena. Na primjer, ovaj poklonik iz Afrike bio mi je odan još od svoga djetinjstva. Od samog početka me je neobično volio. Ja sam mu savjetovao da se mora vratiti u svoju zemlju i nastaviti školovanje jer je još uvijek vrlo mlad. Poslušavši želje Svamija, on se vratio u svoju zemlju. Ali nije bilo nikakve promjene u njegovoj odanosti. On se neprestano molio meni, zovući me Baba, Baba!

Prije mnogo godina kad sam posjetio Istočnu Afriku, došlo je k meni i mnogo Afrikanaca koji su mi rekli: "Svami, molimo Te provedi s nama neko vrijeme." Među njima je bilo nekoliko stotina djece. Svi su oni imali viziju moga lika. Tadašnji predsjednik Ugande gospodin Idi Amin bio je vojni službenik. Tada je još bio mlad i energičan, visok i snažan. Imao je mnogo žena. Vrlo je volio Svamija. Dolazio je na *daršan* ujutro i popodne. Ja sam izgledao vrlo malen uz toga giganta. Uz njega sam izgledao kao košuta uz devu. Ljudi su se čudili njegovoj odanosti koju je pokazivao prema Svamiju. Bio je vrlo obrazovan i poznat po svojoj ozbiljnoj prirodi. Takav čovjek

je plakao kad sam odlazio. Rekao mi je: "Svami, nisam plakao od svoga djetinjstva. Danas sam vrlo žalostan i imam osjećaj da se rastajemo jer nas Svami napušta." Pokrio je lice rupčićem kako drugi ne bi vidjeli njegove osjećaje. Ruke su mu bile vrlo jake. Držao je njima moje ruke da mi zahvali za moj dolazak. Duboko se poklonio preda mnom. Držao je moja stopala tako čvrsto da sam se kasnije jedva popeo u zrakoplov. U vrijeme moga odlaska zamolio me: "Svami, sigurno ću brzo doći k Tebi. No ako to neću moći učiniti, molim Te da ponovno posjetiš moju zemlju. Ne mogu podnijeti odvojenost od Tebe."

Situacija u Ugandi tada je bila takva da nije mogao napustiti zemlju. Za mjesec dana moga boravka u Ugandi želo me ugostiti u svojoj palači. Došao je zato do dr. Patela da osobno pita kakve pripreme mora izvršiti. Prikupio je sve obavijesti u vezi organizacije objeda, što treba biti na jelovniku, tko mora biti pozvan kao gost i ostale pojedinosti. Za pripremanje raznih jela pribavio je posve nove posude i pribor za jelo. Nabavio je i nove čaše. Kad sam konačno posjetio njegovu palaču, sve njegove žene stajale su u redu sa svake strane i pozdravile me s dubokim poštovanjem. Boravio sam u Kampali, glavnom gradu Ugande. Zadnji dan moga boravka bio je blagdan *gurupūrnimā*, važna prigoda za Saijeve poklonike. Ranije sam obećao da ću se do tada vratiti u Bombay, ali Afrikanci mi to nisu dopustili. Pali su pred moja stopala i molili me suznih očiju: "Svami, molimo Te da provedeš taj sveti dan s nama!"

Kao odgovor na njihove molitve proveo sam taj blagdan s njima. Toga su se dana željeli fotografirati sa mnom. Rekao sam im da tiho u srcu zamole da im se želja ispuni. Na njihovu radost, svaki od njih našao je fotografiju sa Svamijem koji stoji pokraj njih.

Odanost Afrikanaca je neopisiva. Čak se i sada osjećam vrlo sretnim kad pomislim na njihovu odanost. Nakon Ugande posjetio sam Tanzaniju. I ondje su svi koji su došli na *daršan* bili sretni. Žene i muškarci, odjeveni u svoju tradicionalnu odjeću, dolazili su u velikom broju da me pozdrave. Plesali su u zanosu kad su me vidjeli. Na dan odlaska, upravo prije nego što smo uzletjeli, svi su stali pred zrakoplov i molili me: "Svami, ne smiješ otići odavde, moraš biti stalno ovdje." Kako sam mogao pristati na njihov zahtjev? Morao sam otići. Piloti i drugo osoblje zrakoplova govorili su im: "Ne smijete

tako zaustavljati Svamijev zrakoplov. To nije u redu.” Tada su se odmaknuli. Ja sam sve to promatrao kroz prozor zrakoplova. Kad se konačno avion počeo kretati, mnogi od njih su se gotovo onesvijestili od tuge. Taj je prizor bio svjež u mom sjećanju sve dok nisam stigao u Bombay.

Za vrijeme toga putovanja posjetio sam tri zemlje: Keniju, Ugandu i Tanzaniju. Sve su to susjedne zemlje. Bio sam vrlo sretan i duboko dirnut odanošću Afrikanaca. Na povratku je avion bio pun raznih darova afričkih poklonika. Kakvi su to bili darovi? Oni su mi donijeli razne predmete, među ostalim i pribor za jelo i čaj od zlata. Još uvijek imam te stvari. Mi ih koristimo kad ugošćujemo visoke dostojanstvenike, kao što su razni ministri vlada i guverneri.

U stranim zemljama ima mnogo poklonika koji vole Svamija. Njihova ljubav za Svamija je neusporediva. Poklonici Istočne Afrike vrlo su se veselili mom posjetu njihovim zemljama. Tada sam odlučio da više neću putovati u strane zemlje. Od tada više nisam posjetio ni jednu stranu zemlju.

No za moj posjet Istočnoj Africi postojao je i jedan drugi razlog. Iz dubine srca dr. Patel me molio da posjetim Afriku. “Svami, Tvoj posjet nije samo isključivo zbog nas. U tim područjima ima mnogo divljih životinja. Molim te, budi ljubazan i podari sreću Tvoga *daršana* tim životinjama, blagoslovi ih.”

Kad sam došao na to mjesto, on je organizirao dva mala zrakoplova za naše putovanje kroz boravište tih divljih zvijeri. Pobrinuo se da samo dva čovjeka sjede u svakom zrakoplovu kako bi bilo mnogo mjesta za kretanje. Tako smo vidjeli velik broj mjesta koja su obilovala ljepotom krajolika. Golemo jezero Viktorija proteže se velikim područjem. Trebalo nam je sat i pol da jezero preletimo avionima. U jezeru je živjelo nekoliko krokodila neobične veličine. Budući da nisu mogli pronaći dovoljno mjesta za kretanje u jezeru, padali su jedan po drugom. Kasnije smo se na jezero spustili u čamcu, a krokodili su nas gledali širom otvorenih ralja dok smo se vozili naokolo. Bacali smo im jabuke. Čudno, ali oni nisu pojeli te jabuke sve dok mi nismo završili našu vožnju. Držali su ih u raljama, zureći u nas. U jezeru je bilo i nekoliko hipopotamusa i neki od njih su dojjili svoje mladunce. Bilo je čarobno promatrati te divlje životinje u njihovom prirodnom ambijentu. Taj prekrasan prizor bio je svečanost za naše oči. I životinje imaju želje poput ljudskih bića. No njihova

ljubav prema nama ne može se ni s čim usporediti. Kad smo stigli na obale jezera, ugledali smo velika krda slonova. Afrički slonovi imaju goleme uši slične lepezi. Vjetar koji nastaje dok se pomiču čuperci njihovih ušiju dovoljan je da sruši čovjeka. Ušao sam u automobilu usred njihova krda. Kad su me vidjeli kako sjedim u kolima, podigli su svoje surle izražavajući tako svoje štovanje i svoju podaničku vjernost.

Plemenite osobine tih životinja ne mogu se naći ni u ljudskim bićima. U tim životinjama nema ni traga mržnje. Sve one žive sretno zajedno. Normalno se slon boji lava. No u tom području oni žive sretno zajedno. Odvezli smo se do brežuljka na kojem se nalazilo desetak lavova. Slonovi su se kretali u njihovoj blizini bez ikakva straha. Približili smo im se i fotografirali ih. U ljudima se povremeno javlja strah i zabrinutost. Ali ni jedna divlja životinja nije pokazala nikakav strah kad nas je ugledala. Neki su se lavovi odmarali. Naš džip prešao je preko njihovih repova. Ali to ih nije uzбудilo. Oni su podigli repove do svojih usta i poljubili ih. Bio sam doista dirnut njihovom ljubavlju i naklonošću. Nisam se mogao maknuti s toga mjesta. Takav silan osjećaj ljubavi ne može se pronaći danas ni među ljudskim bićima. Čak i majka i dijete mrze se uzajamno. Muž i žena mrze jedan drugoga. Ali u tim divljim životinjama nismo mogli pronaći ni traga mržnje. U njima sam mogao naći samo neusporediv i silan osjećaj ljubavi i jednakosti.

Bilo je vrijeme da napustimo to čudesno mjesto i ljude. Neopisiva je bila patnja što su je trpjeli ovi ljudi zbog rastanka, osobito poklonici koji su živjeli u tim zemljama. I meni je bilo žao ostaviti te ljubazne poklonike.

Naš je zrakoplov vrlo kasno stigao u Bombay. Sri K. M. Munshi čekao je naš dolazak. Znete li tko je bio Munshi? Bio je predsjednik društva Bharatiya Vidya Bhavan. On je patio zbog paralitičkog napada na desnoj strani tijela. U trenutku kad me je ugledao kako izlazim iz zrakoplova, mogao je podići svoju desnu ruku. S beskrajnom je radošću povikao: “Bhagavān Sri Sathya Sai Babaji ki jai!” Ljudi oko njega iznenadili su se da je mogao podignuti ruku i govoriti. Ravno s aerodroma odveo me u prostorije Bharatiya Vidya Bhavan. Ondje se trebala održati Svjetska konferencija Sathya Sai Organizacija. Okupio se već velik broj poklonika i drugih ljudi. Munshi im se obratio riječima bez ikakve teškoće.

Rekao je: “Nevidljivi Gospod stoji pred nama i danas nam govori.” Zamolio me da ostanem tri dana u njegovoj kući. Pristao sam. Ta tri dana prošla su mu kao tri sekunde. Bio je vrlo sretan.

Nakon putovanja po Istočnoj Africi pokušao sam ovdje objasniti silnu ljubav i odanost Afrikanaca i divljih životinja koje tamo žive. Kad životinje mogu osjetiti tako snažnu ljubav, zašto to ne mogu ljudska bića? Životinje nemaju božansku mudrost - *prajñāna*, intelekt koji razlučuje - *vijñāna*, ni visoku razinu svijesti - *sujñāna*. Ali ljudska bića koja su obdarena tim plemenitim osobinama i čitaju mnoge knjige, nemaju ni trunka ljubavi. O, vi ljudska bića, želio bih da živite u uzajamnoj ljubavi. Volite sve, služite svima! To je moja opomena vama.

Kad biste samo osjetili ljubav, sve biste mogli dobiti. Ljubav je sve. Ljubav je život, život je ljubav. Život je povezan ljubavlju, a ne mržnjom. No kamo god danas pogledate, vidjet ćete samo mržnju! To nije dobar znak. Kad ste već rođeni kao ljudsko biće, nije ispravno da imate životinjske osobine, da otpuhujete u vjetar ljudske osobine. Katkad životinje izgledaju bolje od ljudi u tom pogledu. Čini se da one posjeduju ljudske osobine. Danas se životinje transformiraju u ljudska bića, a ljudska bića degeneriraju se u životinje. To nije dobro. Ljudska bića trebala bi živjeti životom ljudskih bića, trebala bi ojačati svoje ljudske osobine.

Mladić koji je govorio prije mene jedan je od Afrikanaca. On se bavi širenjem ljudskih vrijednosti. Svijet je pun takvih ljudi. Ali rijetki su oni koji su prožeti ljudskim vrijednostima. Neki ljudi ne znaju ni kako govoriti pristojno. Čak ako ljubazno nekoga upitate odakle je, on će vam otresito odgovoriti: “Od nekuda sam došao.” Što god takvi ljudi govore, kažu to grubo i neljubazno. To nije dobro. Ljudsko biće mora govoriti slatko i nježno. Njegove riječi moraju biti prožete ljubavlju. Samo tada osjetit ćete mir. Ako je vaše ponašanje i vaš govor loš, kako možete očekivati da će mir vladati vašim srcem? Mir se ne nalazi u vanjskom svijetu, već u vašem srcu. Vani su samo krhotine, a ne mir.¹

Vi kažete da želite mir. Neka vaše ponašanje bude lijepo i pristojno. Tada će mir izvirati iz vas. Odakle crpate istinu? Zar iz knjiga koje čitate? Ne, istina je u vama. Istina, ispravnost, mir, ljubav i nenasilnost

urođene su osobine ljudskog bića. Ljubav je sâm oblik Božji. Božju ljubav možete doživjeti samo iz sebe. Ljubav i mir su najbitnije osobine ljudskog bića. Bogat čovjek može izgraditi mnogo kuća, kupiti velik broj automobila i uživati u mnogim povlasticama. Ali koga god susretnete reći će vam da nema mira. Od kakve vam koristi sve to bogatstvo, udobnosti i povlastice, ako nemate mir u sebi?

Danas je nastalo pravo povisivanje cijena nekretnina u cijeloj zemlji. Koliko zemlje je potrebno ljudskom biću? Samo šest stopa. Ništa više! Bio jednom neki bogati vlasnik zemlje koji je pošao tražiti zemlju. Želio je kupiti još jedan komad zemlje. Saznavši za tu njegovu želju, neki je čovjek došao do njega i savjetovao mu: “Gospodine, pođite u područje Himalaje gdje se badava može dobiti mnogo zemlje.” Taj je zemljoposjednik pošao na Himalaju gdje se upoznao s kraljem toga područja. Kralj mu je rekao: “Obećavam da ću vam dati svu onu zemlju koju obidete od izlaska do zalaska sunca.” Zemljoposjednik je bio vrlo sretan. Sljedećeg jutra pošao je pun zanosa na svoju ekspediciju. Zapravo, počeo je lakomo trčati, imajući na umu stjecanje što više zemlje. Tako je neprestano trčao od jutra do mraka. Sunce je već zalazilo. On je bio vrlo umoran i slab. Upravo kad je bio udaljen šest stopa od svoga konačnog cilja, onesvijestio se i pao. Došao je kralj. Vidjevši u kakvu je stanju čovjek, rekao je: “Jao, ono što ovom čovjeku treba je samo šest stopa zemlje.” Zapravo, ono što svakom ljudskom biću treba samo je tako malo zemlje!

Kralj Aleksandar pokorio je nekoliko zemalja i upravo je stao na tlo Bhārate. Dok je prelazio neku rijeku, doživio je srčani udar. Liječnici koji su ga pregledali utvrdili su da mu se približava kraj i svaki bi lijek bio uzaludan. Kralj Aleksandar je tada počeo jadikovati: “Ja sam kralj tako golema kraljevstva. Stekao sam mnogo zlata. Imam brojnu vojsku. Zar nema nikoga tko me može spasiti od ralja smrti?” Odmah je sazvaio svoje ministre i rekao im: “O ministri, kad umrem, odnesite moje mrtvo tijelo u moju zemlju. Ogrnite tijelo bijelom tkaninom, ali ostavite ruke da budu dignute. Provezite tijelo svakom ulicom.”

Prema kraljevoj želji njegovo su mrtvo tijelo provezli ulicama. Ljudi su bili prilično iznenađeni tim čudnim činom pa su pitali: “Zašto vozite mrtvo kraljevo tijelo u procesiji uzdignutih ruku?” Ministri su odgovorili:

¹ česta igra riječi - pieces (krhotine), piece (mir)

“Aleksandar Veliki koji se valjao u silnom bogatstvu, ostavio je svijet praznih ruku. Samo da bi tu činjenicu ljudi saznali, prema kraljevoj želji njegovo mrtvo tijelo prolazi ulicama u procesiji.” Ne samo Aleksandar nego i svako ljudsko biće mora se napokon rastati od ovog svijeta praznih ruku. Za života čovjek može osvojiti veliko kraljevstvo, može imati brojnu vojsku uz sebe i velik broj prijatelja i rođaka. Ali nitko ga neće pratiti na njegovom posljednjem putovanju.

Mnogi kraljevi i velike duše širili su onih dana tu istinu i opominjali ljude da napuste vezanost za tijelo. Nažalost, vi ne čitate priče takvih velikih ljudi. Ono što sada čitate nije historija nego histerija. Nitko ne čita historiju. Što je zapravo historija? Njegova priča je historija. Danas čovjek ima visoko obrazovanje, proučava znanost i tehnologiju. Ali današnja tehnologija je trik-nologija. Ono što čitate ne ostaje u vašem umu. Samo ono što provodite u djelo traje dugo. Dovoljno je ako provedete u djelo bar jedan aspekt onoga što ste pročitali. To će vam svakako pomoći.

Utljelovljenja ljubavi, dragi studenti!

Možete slijediti bilo koju vrstu obrazovanja, ali ne zaboravite na ljudske vrijednosti. Istina ispravnost, mir, ljubav i nenasilnost pet su ljudskih vrijednosti koje svako ljudsko biće mora njegovati. Naučite tih pet ljudskih vrijednosti i provedite ih u djelo. Tada u vašem životu neće biti nikakvih zapreka. To vam danas želim reći kao važnu poruku. Istina je vječna. Samo kad slijedite tu vječnu istinu, vaše će ime zauvijek ostati zapisano u analima povijesti. Vječna istina donijet će vam vječni mir. Podlegnete li lošim osobinama kao što su ljutnja, ljubomora, zavist, oholost, cijeli će vaš život biti jadan, bit ćete uvijek nemirni i uznemireni.

Izvornik:

<http://www.sathyasai.org/discour/2006/d061225.html>

S engleskog prevela: Stanka Hrbač

26.02.2003.

OM OM OM

Klanjam se pred Bhagavānovim Lotosnim stopalima,

Draga braćo i sestre!

Ovo su detalji objavljeni u Sanathani Sarathi na teluškom jeziku, u mjesecu listopadu 2001. godine. Nekako su izmakli mojoj pažnji. Kada sam razmišljao o događajima unatrag, otkrio sam da ovo nije bilo pokriveno. Pozabavit ćemo se s aspektima koji se odnose na te događaje.

BAL VIKASI IZ LONDONA

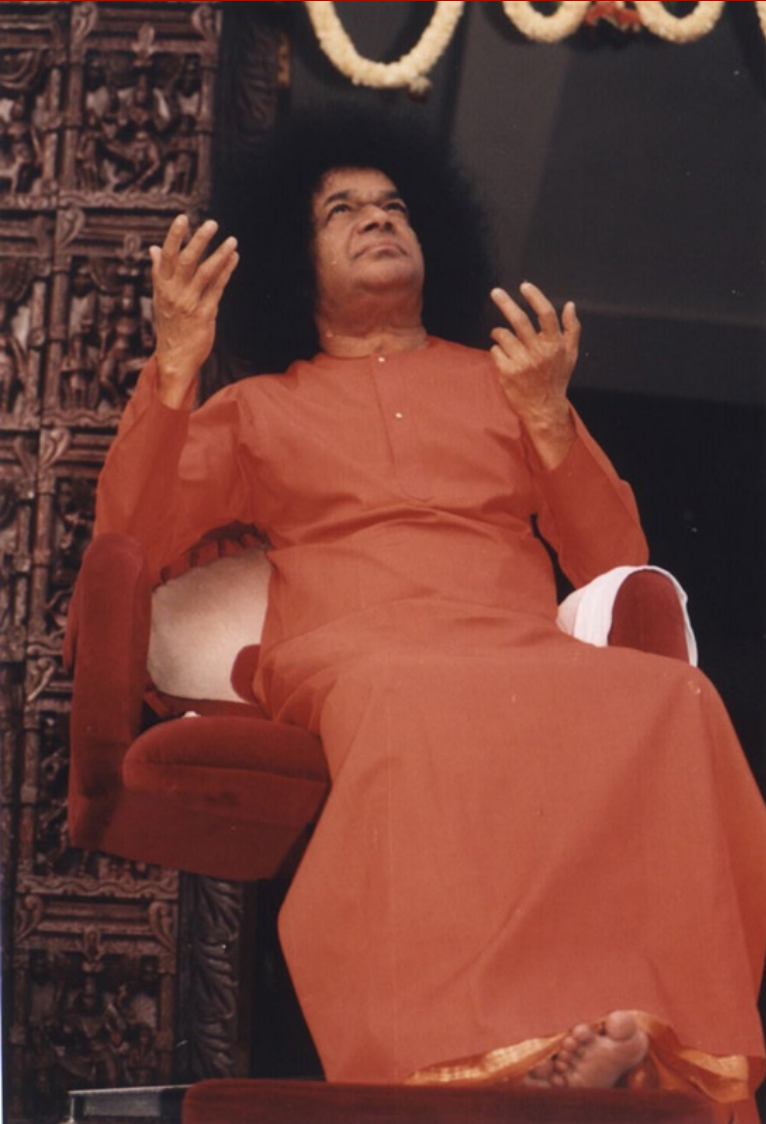
Toga je dana Bhagavān bio zauzet s Bal Vikas djecom iz Londona. Oko 1500 djece došlo je u Brindavan vidjeti Bhagavāna. Svami im je dopustio da izvedu kulturni program. Ta su djeca uprizorila dramu koja je opisivala život velikih svetaca iz Karnatake i Andhra Pradesha kao i svetaca iz epova. Pjevali su brojne pjesme koje su komponirali Kanakadas i Tyāgarāja. Također su prikazali pobožnost velike osobe imenom Mārkaṇḍeya. Kanakadas, Tyāgarāja i Mārkaṇḍeya: njihove su pjesme i životi bili tako lijepo oslikani i tako izvanredno odigrani pred Bhagavānom.

Sljedećeg je dana Svami govorio o njihovoj izvedbi. “Pogledajte njihovu odanost. Došli su iz Londona – iz tolike udaljenosti – i uprizorili su dramu pred Svamijem. Sve su donijeli čak iz Londona; kostime, zastore i šminku. Pogledajte njihovu požrtvovnost!”

SMRT VAS NE BI TREBALA POTRESTI

Bhagavān je posebno spomenuo odgovornu učiteljicu londonskog *Bal Vikas* centra zbog njene pobožnosti i njenih voditeljskih kvaliteta. Bhagavān je rekao: “Pogledajte tu gospođu, *Bal Vikas* učiteljicu iz Londona. Ona je veoma plemenita gospođa i

Biseri Saijeve mudrosti - 21. dio

gorljiv Bhagavānov poklonik. Ona je naučila sve poruke Bhagavānovog učenja i provodi ih u život. Mogla se suočiti sa svim problemima u životu i odoljeti svim teškoćama, a ipak s hrabrošću ostati uz Bhagavāna!

Zatim je Bhagavān rekao: "Znate li što se dogodilo? Zadnji put kada je išla na aerodrom, na povratku u London, dobila je vijest o smrti svoga supruga. Nije se slomila i nije plakala. Zajedno s Bal Vikas djecom, otputovala je u London. Onda je učinila ono što se od nje očekivalo u smislu posljednjeg rituala. Pazila je na sve što se trebalo učiniti."

Zatim je Svami rekao (molim vas obratite pažnju na slijedeće): "Ta Bal Vikas učiteljica iz Londona jako dobro zna da je smrt neminovna. Kada postoji

rođenje, mora postojati i smrt. To je neizbježno! Smrt ne bi trebala nikoga potresti. Ljudi ne bi trebali izgubiti svoju vjeru u Boga. Ona se suočila sa svim problemima u životu ne dopustivši da je obuzme depresija, frustracija ili bespomoćnost. U isto vrijeme, ona je nastavila sa Saijevim porukama i misijom. Ona je zaista plemenita gospođa!" To je Svami rekao o njoj.

VELIKI POKLONICI SU VEĆINOM ŽENE

Onda je, okrećući se prema nama, sarkastično primijetio: "Veliki poklonici su većinom žene. Usporedbe radi rečeno, muškarci nisu tako veliki kao žene." (Smijeh)

"O da! Svami, je li to tako?"

"Da."

"Onda, molim te oprosti, Svami. Ako ovdje ima više pobožnih žena nego muškaraca, ja kažem da greška leži u kreaciji - *srišti!*" (Smijeh)

Božanski Bog neće odšutjeti. Okrenuvši se On reče: "Ništa nije krivo u *srišti*, - kreaciji. Pogreška je u vašoj *drišti*, - viziji. Ništa nije krivo u *srišti* ili kreaciji."

"Oho!"

I dalje nisam htio šutjeti. Morao sam braniti ovaj muški slučaj. Dobivši priliku da predstavljam muškarce, kako sam mogao šutjeti? Onda sam nježno, molećivo i s poštovanjem rekao: "Moj Gospode! Prema Tvom mišljenju, muškarci su manje pobožni, po nekoj originalnoj osnovi, iz nekog valjanog razloga."

Svami reče: "Kojeg razloga? Kojeg razloga?"

"Svami! Jedini je razlog što muškarci imaju mnogo odgovornosti. Imaju mnogo uzgrednih zanimanja, mnogo odgovornosti."

Svami odmah reče: "Koje odgovornosti? Žene imaju veće odgovornosti nego muškarci. One brinu o kući, o djeci, o muževima, one vode brigu o prihodima

i što sve ne. Žene nose više odgovornosti nego muškarci.”

“U redu, Svami. Zadnji detalj – muškarci imaju više uzgrednih zanimanja.”

“Kojih zanimanja?” Svami je odmah rekao: “Odlazenje u klubove? Kartanje? Gledanje TV-a prekriženih nogu i zahtijevanje od žene da mu posluži vruću kavu? Koja zanimanja? Ne, ne, ne!” (Smijeh)

Zatim je Baba rekao: “Srce muškarca je tvrdo kao kamen. Ono mora biti savršeno isklesano.”

Ja znam svoje granice, zato sam rekao: “Svami, ako počneš klesati srca muškaraca, slomit ćemo se u komadiće. Molim Te Svami, molim Te, nemoj to činiti! Pretvorit ćemo se u prah!”

Svami reče: “Ne, ne, ne! Vi trebate biti slomljeni u komadiće, a ne u prah!” (Smijeh)

ZANIMANJE ZA NEŠTO – ILI ODMARANJE (INTEREST – IN REST)¹

Sada dolazimo do sljedeće epizode. Poklonici iz Njemačke priredili su u Brindavanu dramu pred Svamijem. U njoj imamo lik kraljice imenom Elizabeta. Ta je dama žrtvovala svu svoju sudbinu, provela je sav svoj život služeći čovječanstvu. I ne samo to, ona je dovela u palaču siromašne ljude s ulice, potrebite i osakaćene. Zatim im je služila. Ali eto nevolje! Ti isti ljudi koji su imali od nje koristi povrijedili su je. Odsjekli su joj ruke. Bila je prevarena. Izdali su je oni kojima je pomogla. Takva je bila priča.

Sljedećeg je dana Svami komentirao njemački prikaz: “Jeste li vidjeli onu dramu? Jeste li čuli te dijaloge? Poklonici iz Njemačke napisali su cijelu dramu, prepunu Saijevog učenja, punu Svamijevih poruka. Vidite li kako su ti ljudi iz Njemačke pobožni!”

Zatim je rekao: “Drama koju su prikazali poklonici iz Njemačke veoma je interesantna. Zna li zašto? Ona je došla iz srca, dok ono što vi momci radite, dolazi iz umijeća. Umijeće je vani. Srce je unutra. I zato jer je to bio prikaz iz dubine srca, bio je tako interesantan.” To je rekao Bhagavān.

“OK, Svami. Ovo je sezona Londona i Njemačke. OK!” (Smijeh)

On ih je nastavio hvaliti: “Jeste li vidjeli kako su se brzo izmjenjivali iz jedne scene u drugu. Nisu otezali, nisu oduzimali vrijeme, odmah su prelazili iz scene u scenu. Jeste li razumjeli to?”, rekao je Bhagavān.

“Oh, Svami.”

“Oni su to učinili brzo, dok vi to činite s trikovima. Njihovi su prijelazi bili brzi – (quick), vaši su bili trik (quick – trick!) Prikazivanje naših momaka je puno trikova, dok ovi Nijemci...”

“OK, Svami!”

Konačno je On rekao: “Oni su to činili tako zbog njihovog interesa, dok ste vi momci uvijek – na odmoru!” (Smijeh)

BOŽANSKE MISLI U MALIM UMOVIMA

Zatim idemo na sljedeću epizodu: proslavu rođendana Vinayake. Vi svi znate da je rođendan Vināyake prvo slavlje na godišnjem kalendaru. Rođendan Vināyake je štovanje Gospoda Gaṇeše, božanstva znanja i mudrosti. Trećeg dana ljudi uzimaju sve njegove kipove ili skulpture u procesiju i umaču ih u vodu. Vi to sigurno već znate. Sigurno ste već vidjeli taj veliki događaj. Studenti iz svih institucija, plešući i pjevajući nose kipove Vināyake. Oni su tako lijepo okićeni. Svami odlazi do svake grupe i slika se s njom. Zatim razbija koksove orahe i veseli se zajedno sa svima. Blagoslivlja ih i traži da idu u procesiji do rijeke Chitravathi gdje će svi ti kipovi biti uronjeni u vodu.

Ceremonija uranjanja, koja se događa treći dan nakon Vināyakina rođendana, interesantno je slavlje. Želim podijeliti s vama što se dogodilo toga dana. Svami je izašao. Većina dječaka je bila na Chitravathiju, umačući Gaṇešine kipove u vodu. U međuvremenu je Svami počeo razgovarati sa djecom iz osnovne škole. Tražio je od njih da drže govore. Jedan dječak za drugim – *tata, tata, tata!* Veoma interesantno! Bez priprema, bez prethodnog upozorenja, jedno je dijete za drugim govorilo.

U tom trenutku ja sam se vratio sa Chitravathija i otkrio sam da je veranda slobodna. Sjeo sam na svoje uobičajeno mjesto. Naš je vragolasti Bog, Svami, iz daljine želio objaviti poruku. On uvijek gleda da poruka bude objavljena u pravo vrijeme i u prisutnosti svih. Dakle, dogodilo se ovo: On

¹ Ovdje je cijelo vrijeme igra riječima: quick-trick, interest- in rest.

je pozvao djecu iz osnovne škole i počeo im je postavljati pitanja. Koje je bilo prvo pitanje?

“Dječače! Odakle dolaziš?”

Dječak je rekao: “Od Tebe, Svami.”

Svami se okrenuo k nama i rekao: “Da sam postavio ovo pitanje vama, vi biste rekli: ‘Iz Hyderabad, Svami, ili iz Bombaya! *Chi!* Vidite te dječake – od Tebe, Svami! To je njihova odanost!’”

Zatim drugo pitanje: pitao je drugog dječaka: “Dječače, koji oblik ima Bog?”

Dječak je rekao: “Svami! Oblik ljubavi!”

“Vidite to, vi M.A. i M.Sc. momci! Da pitam vas koji oblik ima Bog, vi biste rekli lik Rāme ili Kṛṣṇe. *Chi!* Vidite li dječake iz osnovne škole: ‘Ljubav je Božji oblik!’”

Nastavio nas je zadirkivati. Postavljajući još pitanja, On nas je nastavio zadirkivati. Baba je pitao sljedećeg dječaka: “Na koji način voliš Boga?”

Taj je dječak rekao: “Najbolji način da se voli Boga je da se voli svakoga i služi svima!”

“*Arey*, vidite! Možete li vi dati ovakve odgovore? Pogledajte ove malene!”

Onda je pitao drugog dječaka: “Hej dječače! Tko je tvoj prijatelj?”

“Svami, Ti si moj prijatelj.”

“*Arey*, momci, biste li vi to rekli? Vi biste rekli – drugi je momak moj prijatelj! *Chi!* ‘Tko je tvoj prijatelj?’ ‘Bog je moj prijatelj.’ Vidite kako je lijepo taj dječak dao odgovor.”

Zatim je Svami pitao drugog dječaka: “Bog je tvoj prijatelj, u redu! Kaži mi onda tko je tvoj neprijatelj?”

Taj je dječak rekao: “Svami, ljutnja je moj neprijatelj.”

On je pogledao u mene i rekao je: “Bi li ti dao takav odgovor?”

“Svami, ja sam siguran da ne bih. Taj je dječak velik OK!”

Onda je pogledao u jednog drugog dječaka: “Hej dječače, koji je put do besmrtnosti?”

Taj dječak je rekao: “Otklanjanje nemoralnosti je put do besmrtnosti.”

“Vidiš! Vidiš li uzor naših malenih!” Bio je veoma, veoma sretan.

Zatim je upitao drugog dječaka: “Hej dječače! Koje je značenje *namaskāra*?”

Mislim da svi vi znate da je u indijskoj tradiciji *namaskār* sklapanje obiju ruku na pozdrav. Kao izraz poštovanja starijima mi sklapamo obje ruke. To se naziva *namaskār*.

Svami je pitao tog dječaka: “Dječače, koje je značenje *namaskāra*?”

Znate li što je taj dječak rekao? “Svami, *na-ma. Na-ma-skar. Na-ma*, ne moje, nije moje! To je značenje *namaskāra*.”

“Oho! Što to znači?”

“Sve je Tvoje, nije moje, Svami!”

“Vidi ti dječake iz osnovne škole! Mladići s koledža bi trebali učiti od ovih dječaka. Vidiš li kako daju lijepe odgovore.”

EGO SE MOŽE UZDIĆI BILO KADA.

Ova epizoda nije tada završila. Svami je nastavio s ispitivanjem:

“Dječače, koliko si bodova dobio?”

“85.”

(Okrenuvši se drugom dječaku): “Koliko bodova?”

“90.”

“O, jesi li ti dobio ovoliko bodova? Vidiš li naše dječake?”

Jedan je dječak polagano prišao k Svamiju i nešto mu je šapnuo na uho. Nismo mogli čuti što mu je šapnuo.

Svami je pogledao u mene i rekao: “Anil Kumar, o čemu mi je ovaj dječak govorio?”

“Svami, kako bih ja to mogao znati. On ti je nešto šapnuo na uho. Ja nisam ništa čuo. Ne znam što ti je rekao.”

“Ne, ne, ne! Što misliš da mi je mogao reći?”

Rekao sam: “Svami, taj je dječak morao dobiti manje bodova. Kada svi dobivaju 90 i 80, taj se momak morao osjećati veoma posramljen. Zato nije htio govoriti glasno. Morao Ti je šapnuti na uho da je dobio manje bodova.”

On je rekao: "Kakvu to besmisao govoriš? Ne, ne, ne! On je dobio 100% bodova. Rekao mi je na uho: "Svami, ja sam dobio 100% bodova. Ne želim to reći na glas. Zašto? Zato jer se ego može razviti u meni! Ego može dići svoju glavu u bilo koje vrijeme. Ne želim da se to vidi."

"Oh, Svami, veoma lijepo! Veoma lijepo!"

Tada sam ja rekao: "Ja sam također sretan da Te mogu obavijestiti da je standard engleskog u Sri Sathya Sai osnovnoj školi veoma visok. Oni veoma dobro govore engleski."

"Znam."

Tako je toga dana završila ta epizoda.

SVAKI DAN JE SVETKOVINA

Sljedećeg je dana Svami počeo dijeliti novu odjeću svim učiteljima. Nisam razumio zašto On to radi. Nije bila svetkovina. Zašto dijeli novu odjeću? Napravio sam ispitivački izraz na svom licu.

On je rekao: "Zašto gledaš tako?"

"Svami, nije svetkovina. Ne razumijem zašto dijeliš odjeću?"

Baba je rekao: "Ovdje je svaki dan svetkovina. Shvati da ne moraš čekati svetkovinu. U Prasanthi Nilayamu je svaki dan svetkovina!"

To je zaista istina. Doznali smo da iz Irana dolaze dvije stotine ljudi. Saznali smo da ih dolazi tri do četiri stotine iz Rusije. Iz Londona ih dolazi šest stotina. Ogroman broj ljudi dolazi iz različitih mjesta. Saznali smo da neki dolaze na motorima. Također smo saznali da dolaze pješice, hodajući kilometrima! Dakle, svaki dan je festival u Prasanthi Nilayamu.

NAUČITE DISCIPLINU OD MRAVA

Sljedeći događaj: Svami je pogledao u starijeg čovjeka. On je nešto pisao na papir. Svami je rekao: "Što to pišeš?"

"Svami, pišem jedan prilog."

"Pokaži mi, pokaži mi."

"Svami, to je samo grubi koncept. Nije vrijedno da Ti to pokazujem."

Onda je Bhagavān rekao: "Zašto?"

"Svami, pisao sam sitnim slovima."

"Donesi mi to. Nije važno. Mravi su maleni, ali su veoma moćni. Prije nego sjedneš, pogledaj jesu li tamo mravi ili nisu. Mravi su jako maleni, ali su veoma moćni. Nije važno jesu li maleni. Daj, donesi mi tu bilježnicu."

Taj stariji čovjek je trebao šutjeti. Pred Svamijem je bolje više šutjeti, jer možemo reći nešto krivo.

Taj je stariji čovjek rekao: "Svami, među mravima postoji velika disciplina."

Kao što vam govorim cijelo vrijeme, Svami uvijek ima zadnju riječ! On se okrenuo i rekao je: "Oh, mravi imaju visoku disciplinu, kažeš. Ali ti je nemaš. Uči od mrava."

I čovjek je naučio od mrava što je disciplina. (Smijeh)

ONAM U PRASANTHI NILAYAMU

Sljedeći se događaj dogodio idućeg dana, kada je bila svetkovina Onam. Onam je svetkovina koju poklonici iz Kerale slave u Prasanthi Nilayamu svake godine u kolovozu mjesecu.

Idućeg je dana Bhagavān komentirao njihovo slavlje. "Kerala je zemlja kulture. Kerala također veoma cijeni klasičnu glazbu. Druga stvar: ako prosjak stane na nečija vrata, nikada neće biti otjeran. Kakvu god hranu imaju ti ljudi, domaćica će je poslužiti prosjaku."

Baba je nastavio: "Ljudi govore da su političari ateisti da političari nemaju vjere u Boga. Što se tiče politike, oni nemaju vjere u Boga. Ali pojedinačno, oni su veliki vjernici. U političke svrhe, oni su ateisti. Ipak u svojim pojedinačnim životima, oni su veliki vjernici."

Zatim je nastavio opisivati dramu nazvanu "*Mohini-Bhasmasura*", koju su odigrali poklonici iz Kerale. Dakle, ta "*Mohini-Bhasmasura*" je prekrasna drama. Ispričat ću vam priču da biste je mogli procijeniti.

Bhasmasura je moderni čovjek – demon. Mohini je priroda, očaravajući svijet, privlačan svijet – na primjer, prekrasna žena. Mohini, prekrasna žena, privlači Bhasmasuru. Prekrasna žena je priroda po imenu Mohini. Čovjeka, Bhasmasuru privlači Mohini – privlači ga tako jako da je zaboravio Boga. Na kraju on čak želi nautiti Bogu. Mohini postaje sve više i više privlačna, ona počinje plesati. Taj momak

također počinje plesati. Bhasmasura je dobio dar od Boga. Na čiju god bi glavu stavio svoje ruke, bila bi spaljena. To je bio dar koji je on primio od Boga.

Dok je Mohini plesala držala je ruke na svojoj glavi. Dok je taj momak plesao i on je također stavio ruke na svoju glavu pa je bio spaljen u pepeo! U svojoj prekomjernoj želji, u svojoj očaranosti svijetom, zbog prekomjerne očaranosti svijetom, čovjek izgori. To je poruka ove drame koju je Bhagavān tako lijepo objasnio.

“Znate,” rekao je Bhagavān, “Cijeli je svijet načinjen od tri kvalitete: prva je životinjska – *tamas*; druga je emocionalna kvaliteta – *rajas*, a treća je *sattva* kvaliteta – ili povoljnost.”

Svami je rekao: “Glazba također zahtjeva tri kvalitete: prva je *śruti* – ispravan ton, druga je *rāga* – valna dužina tona, treća je *tāla* – ritam. Za glazbu su potrebne sve tri. Slično tome, za održavanje cijelog svijeta, potrebne su tri bazične kvalitete.”

Priopćavajući nam veličinu države Kerale na istoj valnoj dužini, Svami je spomenuo kralja imenom Sibi. Također je spomenuo ime jednog drugog kralja, Baliya. Spomenuo je i još jednog kralja imenom Bhišma. Oni su bili kraljevi koji su se žrtvovali. Bili su kraljevi koji su se odriicali. Bili su također kraljevi istine. Oni su bili kraljevi vječnih vrijednosti. Svi su oni pripadali državi Kerali. On ih je nastavio hvaliti.

JA MOGU PODNIJETI BILO ŠTO

Idemo sada na sljedeći događaj. Netko je na pozornicu za Svamija stavio veoma udoban stolac. Svami je odmah pitao: “Tko je donio ovaj novi stolac ovamo?”

Bez Njegove dozvole ništa ne možete učiniti. Prije no što je ikoga uzeo na metu ja sam intervenirao: “Svami, stolac je veoma dobar i lijep za vidjeti. Vjerojatno je donesen ovamo da Tebi bude udobno i da budeš zadovoljan.”

Baba je primijetio: “Udobnost i zadovoljstvo su za tebe. Ja sam iznad toga. Ja ne želim tu udobnost i zadovoljstvo. Mogu podnijeti bilo koji problem.” (Smijeh)

SARVA DHARMA PRIYA SAI

Sljedeći događaj: Oko tri stotine muslimana je došlo iz obližnjeg sela imenom Bukkapatnam. Davno

prije Svami je u tom selu sagradio školu za djecu. Muslimani su došli s posebnom molitvom.

Svami je upitao: “Što želite?”

“Svami, Ti si sagradio džamiju za nas. Hvala Ti!”

“*Achaa!*”

“Svami, Ti si sagradio školu za našu djecu.”

“Jako dobro! Što sada želite?”

“Svami, želimo društveni dom, *shadhi khanu*, u kojem ćemo moći održavati vjenčanja naše muslimanske zajednice.”

Svami je rekao: “Učinjeno. Vratite se natrag, a ja ću dati upute inženjerima. Oni će sutra početi s gradnjom. Budite sretni!”

Trebao bih vam reći, Bhagavānova lotosna stopala privlače ljude svih religija, svih vjera, svih nacionalnosti i svih grupa. To je Njegova božanskost. To je Bog!

Rekao sam: “Svami, to je fantastično! Kako Ti privlačiš ljude svih religija? Nevjerojatno!”

Znate li što je Baba rekao: “Kakve god razlike nosite, morate ih odbaciti na vratima Prasanthi Nilayama i onda možete ući! U trenutku kada uđete, samo jedinstvo! Razlike su vani, a ovdje svi moraju biti jedno, kao braća i sestre.”

Prije no što završim ovomjesečne epizode, dopustite mi da završim s napomenom. Bratstvo čovjeka i očinstvo Boga je bit poruke Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe.

LISTOPAD 2000. GODINE

Sada prelazim na sljedeći događaj. On je zapisan u listopadu mjesecu 2000. godine.

ISTINSKA ODANOST

Toga je dana Svami razgovarao s nekim poklonicima iz Hrvatske. Većina ljudi ovdje nije čula za zemlju imenom Hrvatska. Ne znamo gdje je smještena. Kada biste pred mene stavili kartu svijeta ja bih sigurno pogriješio.

Svami im je dao intervju. Nakon toga je izašao u hram, hodajući pažljivo i polagano. Stajao je ispred nas i govorio nam je o njima. “Znate li tko su oni?”

“Svami, ja ne znam.”

“Oni su poklonici iz Hrvatske.”

“O da, Svami. Koja je njihova specijalnost? Konačno, ljudi iz cijelog svijeta dolaze ovamo pa što ima posebno u njima?”

On je rekao: “Što ti znaš? Čini se da si budala.”

“Svami, zašto kažeš ‘čini se da si budala’? Ja jesam budala! Ne da se čini da sam budala.” (Smijeh)

Svami je nastavio objašnjavati: “Znate, svi su ovi Hrvati doputovali ovamo štedeći mjesečno novac od svojih plaća. Oni su svaki mjesec uštedjeli nešto od svog teško zarađenog novca. Došli su iz daleka i potrošili su mnogo novaca.”

Svami je rekao: “Trebao bih vam reći i jednu drugu stvar.”

“Što je to, Svami?”

Bhagavān je rekao: “Gledajući kako Hrvati štede novac, podnose sve teškoće i patnje da dođu ovamo, jedan ih je bogati čovjek želio financirati. On im je rekao: ‘Zašto se tako brinete? Zašto se tako jako mučite? Ja ću platiti put za mnogo ljudi. Ne brinite.’”

“Svami, kako je to lijepo”, rekao sam.

“Ti si budala!” (Smijeh)

“Zašto, Svami? Što se dogodilo?”

“Hrvati su rekli tom bogatom čovjeku: ‘Gospodine, mi ne želimo tvoj novac. Svami ne bi volio da uzmemo novac za putovanje. Dakle, hvala ti lijepo na tvojoj velikodušnosti i ljubaznosti.’ To su mu rekli. To je stupanj posvećenosti poklonika iz Hrvatske.”

Dobro, ja ne znam za druge, ali ja sam se osjećao veoma poniženim jer većina od nas ne stoji ni blizu njih, u odnosu na njihov visok stupanj odanosti. Svami je vjerojatno sve ovo rekao da bismo mi nešto naučili.

TRAŽI SE KVALITETA, A NE KOLIČINA

Sada ću vas provesti kroz novi događaj. Prijašnji Premijer Nepala, imenom Koirala, posjetio je ovo mjesto. Danas imamo drugog Premijera. Ja govorim o prošlom Premijeru Nepala. Svami je darovao intervju svim Koiralinim članovima. Nakon što ih je ispratio, Svami je došao i stajao je ispred nas. Što je rekao?

“Hej, Anil Kumar, ti ga znaš? Vidio si ga?”

Hoću li reći ‘da’? Onda će On reći: “Jesi li ti tu da vidiš svakoga?”

Jesam li mogao reći: “Nisam ga vidio.” Onda će On reći: “Što se dogodilo tvojim očima?”

Dakle, šutio sam. “Svami, želim saznati od Tebe.”

Zatim je On rekao: “On je Premijer Nepala.”

Rekao sam: “O, da Svami. Želio bih znati što se dogodilo u sobi za razgovore. Molim Te reci mi.”

Svami je rekao: “U sobi za razgovore, Premijer je rekao Svamiju: ‘Bhagavāne, kako su sretni ovi momci! Kako su sretni ovi ljudi! Oni Te vide svakoga dana. Oni vide Tvoj ljupki lik, svakoga dana. Vide Te ujutro i uvečer. Ali mi, službenici, ljudi na kormilu događaja, ne možemo si priuštiti putovanje. Mi nemamo vremena. Imamo sastanke i dogovore koji nas pritišću. No, ovi ljudi su tako sretni što Te vide svaki dan.’ Premijer je dalje dodao: ‘Bhagavāne, kako bih bio sretan kada bih odmah sada mogao postati dijete i biti primljen u Tvoju osnovnu školu.’”

Svami reče: “Vidiš što je rekao!”

Svi su se nasmijali. To je bio vrhunac odanosti nepalskog Premijera. Baba ga je ohrabrio. Polazeći Svoju ruku na njegova leđa, On mu je rekao: “Koirala, zašto se brineš? Zašto se osjećaš tako tužnim što me ne možeš često posjećivati? Nije broj putovanja važan, ne nikako. Tvoj osjećaj, tvoja čežnja, tvoja pobožnost, tvoja ljubav za Svami – to je važnije od broja putovanja koja načiniš u ovo mjesto. Ti imaš potpuno blaženstvo. Nije li tako? To je dovoljno.” To je Svami rekao.

Tada je Koirala, Premijer Nepala, u knjigu posjetitelja u Super specijalističkoj bolnici napisao: “Ova bolnica i ljudi iz ove zemlje, uživaju dobrobiti blagoslova *Gurujija*.” (Kao što znate, guru je učitelj.)

U sobi za razgovore Svami ga je pitao: “Zašto si rekao – *Gurujij*? Zašto si tako napisao? Tko je tvoj učitelj?”

Koirala je rekao: “Svami, Ti si moj *Guru*, ali kao Tvoj poklonik, trebao bih biti veoma ponizan. Ne bih trebao Tvoje ime izgovarati na glas: ‘Sathya Sai Baba’. Ne, ne, ne! Ja Te zovem Bhagavān, kažem Svamiji, kažem *Gurujij*. Ali ne zovem Te imenom, Svami.”

Svami je rekao: “Vidiš, to je njegova odanost.” Njegova je odanost tako velika da on ne želi osloviti Svami imenom. On Ga naziva ‘Bhagavān, moj

Gospod!' S ovim smo došli do kraja ovomjesečnih događaja.

INFORMACIJA NE MOŽE DONIJETI TRANSFORMACIJU

Sada vas vodim u sljedeći mjesec koji je objavljen u kolovozu 2000. godine, u teluškom primjerku *Sanathane Sarathi*.

Sljedeći događaj: Svami je bio nasmiješen. Otišao je do svog stolca i sjeo je. Jesam li Ga mogao pitati: "Zašto se smiješ?" Možete li vi pitati? Mi nismo mogli pitati. Dakle, i mi smo se počeli smiješiti. Nitko nije znao zašto, ali svi smo se smiješili. (Smijeh) Zatim je Baba rekao: "Jedan gospodin će sutra govoriti na temu 'Informacija za transformaciju'."

"O Svami, to je veoma lijepa tema.", rekao sam. "Ima li u tome kakvih problema?" Nema. To je dobra tema – 'Informacija za transformaciju'.

Tada je Baba rekao: "Nikada neće biti transformacije kroz informaciju. Informacija nikada neće donijeti transformaciju."

"Oh Svami, ako informacija neće donijeti transformaciju, kako ćemo postići transformaciju?"

Baba je rekao: "Transformacija je moguća jedino kroz praksu, a ne putem informacije."

"Oh!"

"A informacija bez prakse je beskorisna, pusti na miru transformaciju! Informacija te treba dovesti do prakse, a praksa će donijeti transformaciju."

JEDINSTVO JE SNAGA

A sada sljedeći događaj: Bhagavān je razgovarao s veoma važnim ministrom koji je bio veoma iskusan u politici. Nakon toga Svami je izašao iz sobe za razgovore i rekao je: "Upravo sam razgovarao s ministrom. Vjerojatno ste primijetili."

"Svami, što si mu rekao?"

On je rekao: "Zašto te to zanima?" (Smijeh)

"Svami, želim znati jer sve što Ti kažeš poruka je za cijelo čovječanstvo i od interesa je za sve nas. Ako Ti ne smeta, reci mi."

Baba je rekao: "Jasno rečeno, rekao sam ministru da bi zemlja trebala ostati ujedinjena. Ne bi trebao

lomiti svoju zemlju u dijelove na osnovu jezika, na regionalnoj bazi ili na osnovu glupog razmišljanja o kastama ili zajednicama. Ne! Zemlja bi trebala uvijek ostati ujedinjena. Nikada ne bi trebala biti podijeljena na glupim temeljima."

Svami također reče: "Dalje sam mu rekao: 'Pazi, ministre! Cjelovito tijelo je jedno i ono djeluje ujedinjeno. Ne možeš mu odrezati ruke. Ne možeš odrezati glavu. Ne možeš ga obezglaviti i odvojiti dijelove. To je beskorisno. Ti time ubijaš osobu. Dakle, zemlja je cjelovito tijelo, jedno tijelo. Ne razbijaj je u djeliće."

Ovo je dobra lekcija za sve političare. Kada je zemlja ujedinjena ona će biti jaka. Baba je dao jedan primjer: "Kada su niti odvojene, lako ih je slomiti malim prstom. Kada su istkane u platno, ne možeš ih slomiti. Nisam li u pravu? Dakle, jaka nacija ne može biti pokorena, ne može biti pobijeđena. Jedinstvo je njezina snaga." To je rekao Bhagavān.

BUDI ZAHVALAN STARIJIMA

Sada idem na iduću epizodu. Jedan MBA mladić je održao govor. Svami mu je naredio da održi govor, te je održao jedan kratki govor pred Bhagavānom.

Nakon toga Svami je počeo govoriti o tom mladiću: "Anil Kumar! Ti ga znaš?"

Želio sam da Svami govori više. Poznavao sam ga. Viđao sam ga svaki dan. Ipak, nisam mogao reći da ga zaista poznajem pa sam rekao: "Svami, ne posve osobno, ali viđam ga svaki dan."

Zatim je Svami rekao: "Pazi! On je s nama posljednjih sedamnaest godina. Bio je naš student od osnovne škole."

"Oh Svami, jeli to zaista tako?"

"Dok je ovaj mladić bio učenik u osnovnoj školi, znao je zavirivati u naše sveučilište i misliti: 'Kad porastem u velikog dječaka, otići ću tamo na studije. Hoću li biti primljen na sveučilište?' To je bio njegov san. Danas je on student ovog sveučilišta. I Anil Kumar, znaš li ti što on sada radi? Zaviruje u osnovnu školu u kojoj je učio!"

"O Svami, zašto bi trebao zavirivati u tu školu? Sada kada je na sveučilištu može zaboraviti tu školu."

Svami je rekao: "Nisi u pravu. Taj mladić sa zahvalnošću zaviruje u tu školu gdje je učio, zaviruje u nju s izrazima zahvale."

Zatim nam je Svami rekao: “Upamtite – uvijek biste trebali osjećati zahvalnost prema svojim roditeljima, vašoj instituciji, starijima, zahvalni svakome tko vam je pomogao i doveo vas do ovog sadašnjeg stupnja.” To je rekao Bhagavān.

BOŽANSKA METAFORA

Prijatelji moji, evo lekcije za svakoga. Svami je rekao ovo: “Kada je hrana poslužena na pladnju, trebali biste je ponuditi najprije Bogu, a tek onda je pojesti. Zašto? Onda će hrana koju jedete biti oslobođena svih nečistoća, bit će oslobođena svih nečistih sastojaka. Postat će *prasādam* – posvećena. Vi to ne radite. Vi nudite hranu demonima, a ne Bogu!”

“Oh, da.” Rekao sam: “Svami, kad Ti to kažeš, ja sam jako tužan. Molim Te objasni nam to malo bolje.”

Baba je rekao: “Vi, djeca, ste pladanj. Hrana koja je poslužena na pladnju vašeg života su osjetila – osjetila percepcije i osjetila djelovanja. Ta hrana od osjetila mora biti ponuđena Bogu. Tko je On? Istina, Dobrota i Ljepota – *Satya, Śiva, Sundara*. Bog je istina, dobrota i ljepota. Ta hrana od osjetila mora se ponuditi Bogu. Vi ne nudite hranu Bogu. Vi nudite ovu hranu od osjetila - demonima. Tko su ovdje demoni? Ljtnja, požuda, zavist, mržnja i pohlepa. To vi radite.”

“Svami, koji fantastičan izraz! Koja prekrasna metafora! Počeo si sa usporedbom i pretvorio si je u metaforu!” Zaista smo svi zahvalni Svamiju.

SVE NAŠE MOLITVE DOSEŽU DO NJEGA

U međuvremenu je mladić koji je jutros govorio pred slušateljima, ustao, prišao je k Svamiju i iskoristio priliku za *pādanamaskār*. Molim vas obratite pažnju na ovo! Svami je odmah pogledao u njega i rekao: “Zašto dodatni *pādanamaskār*? Dodatni – zašto? Ovoga si jutra već učinio *namaskār* pred mojom slikom! Zašto to činiš i sada?”

Prijatelji moji, ono što je interesantno jest to da je Bhagavān znao da je mladić toga jutra već učinio *pādanamaskār*. On je već primio mladićev ponizni pozdrav koji je bio ponuđen Njegovim lotosnim stopalima i sjetio ga se sada pa je pitao: “Zašto ovo dodatno? Ja sam to već primio.”

Moji prijatelji! Kada molimo ispred Babine slike, kada nudimo naše ponizne pozdrave slici, budite uvjereni da to ide k Svamiju. Svami prima sve naše molitve, budite u to sigurni. Ovo je pouka. To je svrha mog pisanja o ovim događajima u Sanathani Sarathi.

Zašto Svamijevi razgovori sa dječacima i učiteljima trebaju biti snimljeni i objavljeni? Po meni, Sai biblija, Saijevo učenje, svačije je vlasništvo, ne samo vlasništvo studenata i učitelja. Božje učenje nema copyright²! Nema tog prava u prostoru. Bog nam ga je dao. Zemlja nema tog prava. Mi sjedimo na zemlji, dakle, u tom smislu ja sam odlučio zabilježiti svaki djelić i podijeliti ga sa svima. Tada će ono biti sačuvano za potomstvo. U budućnosti, Sai biblija će biti vrednovana sve više i više.

ISKRENO PONUDITE OSJETILA

Sljedeći događaj: Tu je jedan stari čovjek, koji je čovjek tradicije. On radi pakka štovanje. On je ortodoksan čovjek. Morali ste ovdje u hramu vidjeti ljude kao što je on, i vrstu molitve koju oni rade. Oni drže cvijeće ispred slike i onda govore: “Bhagavān, nudim Ti svoje oči!” - na sanskritu: “*Netram samarpayami!*”, znači “Nudim Ti svoje oči.” U ritualu, oni to i čine, uzimaju cvijet, dodiruju oba svoja oka i stavljaju cvijet pred Njegovu fotografiju, što znači “Nudim Ti svoje oči.”

Svami se počeo šaliti: “Ti ne nudiš svoje oči, ti nudiš samo cvijeće. Možda i govoriš: “O Bože, nudim Ti oba svoja oka”, ali ti nudiš samo cvijeće. Koja je to vrsta štovanja? Lažna!”

Nisam želio odšutjeti. Bilo je vrijeme za pojašnjenje!

“Bhagavāne! Što je to? Kada kažem ‘nudim Ti svoje oči’, trebam li ih iskupati i držati ih ispred Tvoje slike? Nije li dovoljno ponuditi cvijet kao simbol. Ti želiš oba moja oka? Što je to Svami? Želim Tvoje vodstvo u ovome.” (Smijeh)

Baba je rekao: “Ne, ne, ne! Kada kažeš: ‘Nudim Ti svoje oči’ to jedino znači – ‘O Bože, daj da ove oči gledaju samo svete stvari u prirodi. Daj da ove oči budu posvećene. Daj da moja vizija bude sveta.’ To je značenje nuđenja očiju Bogu. Kada nudiš oba svoja uha – *srotam*, slušanje – to ne znači da trebaš odrezati svoja uha i ponuditi ih slici. Ne. To znači: ‘O Bože, daj da moj sluh bude svet. Daj da moje slušanje bude sveto. Daj da moje uši budu posvećene.’ To je svrha svega.”

² Ovdje je cijelo vrijeme igra riječima: quick-trick, interest- in rest.

“U redu, Svami. Trebam li to nuditi svakog dana? Jednom kada su moje oči posvećene, trebam li ih ponuditi Tebi također i sutra?”

Baba se nasmijao: “Arey, čini se da si businessman³!” (Smijeh)

“O da. Žao mi je Svami. Ali ja želim znati unutarnje značenje.”

Baba reče: “Zar ti ne pereš posuđe svakog dana? Zašto? Da bude čisto. Slično tome, svaki dan trebaš ponuditi cijelo tijelo Bogu, tako da ono cijelo bude sveto. Zbog toga se morate moliti Bogu svaki dan.”

ZAHVALE – A NE ŽELJE

Sada prelazim na sljedeći događaj. Svaki dan vidite kako dječaci pokušavaju Svamiju dati pisma. Mi smo znatiželjni što oni pišu. Konačno, oni su neoženjeni, mladi momci, kakve oni mogu imati probleme? Ako Mu ja dam pismo razumljivo je, jer ja imam suprugu, četvoro djece i šestoro unučadi! Što još treba da bi bilo problema u ovom svijetu? (Smijeh) Dakle, napišem svoj problem i dam ga Bogu.

Svami reče: “Anil Kumar, znaš li što oni pišu?” (*Čim se pojavila misao u meni, Svami je odmah rekao ovo! Trebali bismo biti oprezni s našim mislima. Trebali bismo biti oprezni s riječima. Trebali bismo paziti na naša djela. Sve se registrira Božanskom kamerom, u Božanskom objektivu.*) Dakle, nisam mogao blefirati. (Smijeh) Misao je nadošla i ja sam razmišljao: “O čemu to mladići pišu?”

Bhagavān je rekao: “Pogledaj, - ‘Hvala Ti moj Bože’, u jednom je pismu. ‘Hvala Ti Baba. Nadahnuo si me da napišem pjesmu.’ ‘Hvala Ti Svami. Dobio sam najvišu ocjenu u razredu!’ ‘Hvala Ti Svami što sam mogao pjevati na *bhajanima!*’ Kada su srca nevina, sve je ponuda Svamiju! To je ono što oni pišu. Od njih možete naučiti kako napisati pismo Svamiju”

“OK, Svami! Od sada pa nadalje bit ću pažljiv. Do sada nisam pisao, ali od sutra, budem li pisao, bit ću pažljiv.”

NEMA VELIKIH NEVOLJA ZA MOJE POKLONIKE

Svami je sjeo i nasmiješio se prekrasnim osmijehom. Zatim je rekao (*šaleći se sa dječacima*): “Dječaci, od sutra neću uzimati vaša pisma. Neću uzimati

vaša pisma.”

Oni su odmah rekli: “Svami, molimo Te ne govori to! Molimo Te uzmi naša pisma. Nama je zadovoljstvo davati Tebi pisma. Molimo Te, ne govori to, Svami! Molimo Te primi naša pisma.”

Svami je rekao: “Zašto?”

Zatim sam ja rekao: “Svami, možda postoje neke hitne situacije. Te teškoće mi trebamo donijeti na uvid Tebi, zato pišemo pismo. Svami, ako Ti ne primiš pismo naše će srce prestati kucati!”

Moji prijatelji, sljedeća je izjava veoma, veoma važna. Molim vas slušajte pažljivo. Što je Baba rekao? “Velike nevolje? Za moje poklonike neće biti velikih opasnosti! Neće biti prigoda kada će oni osjećati da su u stanju velikih opasnosti.”

Oh! Bog je ozbiljan! Svami, kako to misliš?

“Ja ne čekam na njihova pisma! Odem do njih i priskočim im u pomoć, te pazim da budu spašeni. Neće biti velikih nevolja u životima Mojih poklonika.”

To je Bhagavān Sri Sathya Sai Baba! Tko to još može reći?

TRENUTAČNO PRISTAJE

Zatim prelazim na sljedeći događaj. On je veoma smiješan. Ne znam jeste li čuli o tome ili ne. Dakle, Svami je počeo šetati. Onda je stao ispred studenta te mu je materijalizirao prsten koji je savršeno pristajao na njegov prstenjak. Tada je dječak počeo raditi ovo. (*Profesor Anil Kumar poravnava prsten na svom prstu.*)

Ja sam primijetio da se Svami okrenuo. “U čemu je problem?”

“Svami, jako je tijesan!”

“O! Odsjeci prst pa ćeš ga s lakoćom skinuti!” (Smijeh)

“Oh Svami! Jako je čvrst!”

“O da, vidim!”

Onda je Svami dodirnuo prst, a dječak reče: “Svami, sada je labav!”

“O vidim!” Dok je dječak pomicao prsten, Svami ga je zaustavio. Dakle, prsten nije bio ni tu ni tamo.

³ businessman, eng. - poslovan čovjek

Zaustavio se u sredini. "Svami!"

"Što je?"

"Sada nije ni labav ni čvrst. Zaustavio se na sredini. Što da radim?"

Svami se smijao. Evo, kako se on igra s dječacima! "O zaustavio se na sredini?! Pogledat ću!"

"Sada je OK?"

"Izvršno, Svami!" Ovo je čudo važno. Kad ga je On počeo pomicati, prsten je postao labav, a u nekom trenutku postao je tijesan. Zatim je savršeno pristajao! Svjedočio sam čudu – pravoj mjeri, na dječakovom prstu. Nisam to prije vidio! Svami se smijao i smijao, a onda je upitao: "Je li sada OK?"

NEUSTRAŠIVI S MOJOM ABHAYOM

Svami je pitao sljedeće: "Dječaće, kako ti je ime?"

"Svami, moje je ime Abhay." (Abhay znači neustrašivost.)

Svami je rekao: "O Abhay? Što znači 'abhaya'?"

"Neustrašivost, Svami."

"Oho! Neustrašivi? Jesi li zaista neustrašiv?"

"Da, Svami. Neustrašiv sam."

"Mmmm... Kako biti neustrašiv? Anil Kumar, da li ti znaš?"

"Svami ja imam puno strahova. Ja dakle, ne mogu dati odgovor na to kako biti neustrašiv." (Smijeh) (Imam strašan strah od mačaka, štakora i sličnog. Jako ih se plašim! Zato ne mogu govoriti o tome kako biti potpuno neustrašiv.)

Zatim je Svami rekao: "Tamo gdje je pogrešno razumijevanje, tamo je strah. Kada neće biti pogrešnog razumijevanja, neće biti ni straha. Dakle Abhay, budi neustrašiv!"

Svami se obratio sljedećem dječaku: "Ti si neustrašiv jer nemaš pogrešnog razumijevanja."

Svami se okrenuo k meni i rekao: "Nije dovoljno da imaš ime Abhay – neustrašivost. Ti trebaš imati moju *abhayu*."

"*Abhaya* – blagoslov! Ti možeš biti Abhay – neustrašiv uz moju *abhayu* – blagoslov!"

To je Bhagavān Sri Sathya Sai Baba rekao. Čovjek može biti neustrašiv uz Božje blagoslove!

SAI JE SVEZNAJUĆI

Dolazim do posljednjeg događaja ove večeri. Bilo je to vrijeme ispita i Svami je iznenada pozvao upravitelja. "U hostelu postoje dva bolesna dječaka. Oni sutra ne mogu pisati svoje ispitne testove. Međutim, jedan je dječak došao i napisao svoj test danas. Drugi još uvijek nije mogao doći."

Upravitelj se tresao jer o tome nije obavijestio Svamija. "Svami, Svami!"

"*Arey!* Ja znam. Ne moraš mi reći. Znam. Ja znam sve!"

A onda, gledajući u studente i u mene reče: "*Arey*, dječaci! Vi mislite da Svami samo sjedi ovdje na stolcu. Iako sjedim ovdje, ja gledam svuda okolo. Ja znam sve što se događa bilo gdje. Shvatite to!"

SVE JE DOBRO

Počeo je sljedeći razgovor. Netko je spomenuo dobro i loše. Svami je odmah primijetio: "Ne reci 'dobro i loše'. Po mom viđenju sve je dobro. Po mom viđenju ništa nije loše. Nitko nije loš. Sve je dobro. Svi su dobri."

Bhagavān je utjelovljenje ljubavi. On je utjelovljenje same ljubavi. Božja ljubav je iznad dobrog i lošeg. Božja ljubav je iznad uspjeha i neuspjeha. Božja ljubav je vječna. Božja ljubav je bezuvjetna. Tako govori Bhagavān Sri Sathya Sai Baba.

Neka vas Baba blagoslovi!

Izvornik: <http://www.saiwisdom.com/saipearls/>

Prevela: Lidija Horvat

CHINNA KATHA

EINSTEINOV PRIMJER

Glasoviti znanstvenik Einstein bio je poznat po jednostavnosti svoga govora i odijevanja kao i vladanja. On je uspio obavljati sav svoj rad samo s listom papira, olovkom i košem za stari papir. Mnogi događaji iz njegova života pokazuju njegovu ljubav za ljude i njegov osjećaj čovječnosti.

U četvrti grada u kojoj je živio, stanovala je i jedna djevojčica koja je imala problema s matematikom u školi. Bila je vrlo siromašna i zato nije mogla plaćati instrukcije iz toga predmeta. Bila je nesretna zbog svoga lošeg znanja iz matematike.

Jednog dana neka joj je gospođa iz susjedstva rekla: "Poznati matematičar Einstein živi u našoj četvrti. Zašto ne odeš k njemu i zamoliš ga da te pouči matematici?" Djevojčica ju je poslušala i poslala k Einsteinu. Bila je dočekanu vrlo ljubazno. On ju je pitao što želi, a ona je odgovorila: "Gospodine, zamolila bih vas za uslugu. Moje znanje iz matematike je vrlo slabo. Bojim se da ću pasti na ispitu i ove godine. Došla sam vas zamoliti da me poučite matematiku."

Einstein je odgovorio: "Naravno, moje dijete, dođi sutra. Naučit ću te matematiku, ne brini se!" Djevojčica mu je zahvalila i otišla. Od sljedećeg dana Einstein joj je davao poduku iz matematike. Nakon mjesec dana došla je k Einsteinu majka djevojčice i rekla: "Gospodine, vrlo sam vam zahvalna što poučavate moje dijete. Ali bojim se da gubite mnogo vremena dajući joj satove. Možda vam mi uzrokuje neprijatnosti."

Einstein je odgovorio: "Gospođo, zadovoljstvo mi je poučavati vašu kćer. To mi je zapravo prilika da od vaše kćeri naučim neke stvari iz svakodnevnog života. Sada tek shvaćam kakav sam neznalica bio

u svakodnevnom životu. Moram doista zahvaliti vašoj kćeri."

Majka djevojčice čudila se poniznosti i čovječnosti Einsteina.

VIDITE DOBRO U SVEMU

Brojni su ljudi prolazili ulicom i svi su držali rupčice na nosu. Ondje je ležalo mrtvo tijelo uginula psa. "O, trune ovdje već tri dana!", uskliknuo je jedan čovjek. "Kako samo zaudara!", žalio se drugi. "Zašto ga smetlari ne pokupe s ceste?", povikao je treći. Upravo tada, začuli su nježan glas iza sebe: "O ljudi, zar ne vidite kako još uvijek taj pas ima prekrasne bijele zube. Čak ni zubi čovjeka ne bi više tako izgledali." Bio je to Isusov glas.

To je lekcija svima nama da trebamo vidjeti dobro u svemu.

TKO JE PRAVI FILOZOF

Sokrat je bio veliki grčki filozof. Tražio je i volio istinu. Sav svoj život proveo je u traženju istine. Jedna od njegovih tvrdnja bila je da je čovjekova prva dužnost upoznati sebe. "Upoznaj sebe!" To je bila njegova poruka i misija u životu. Obično bi uvijek bio zadubljen u kontemplaciju o pitanju: "Tko sam ja?"

Jednoga dana hodao je ulicom potpuno izgubljen u svom uobičajenom pitanju: "Tko sam ja?" Iz suprotnog smjera dolazio je neki umirovljeni državni službenik. I on je bio zadubljen u razmišljanje o jednom ozbiljnom problemu svoga života. On se pitao: "Sada kad sam se povukao iz službe, kako ću pronaći drugi odgovarajući posao?" I Sokrat i ovaj umirovljeni službenik, budući da su bili rastreseni,

naletjeli su jedan na drugoga. Umirovljeni službenik se razljutio i povikao: “Zar se tako hoda ulicom? Zar nemate pameti? Tko ste uopće vi?” Sokrat je odmah pozdravio službenika i rekao: “O gospodine, bit ću vam neobično zahvalan ako mi kažete tko sam. To je pitanje na koje pokušavam pronaći odgovor!”

Umirovljeni službenik nije razumio Sokratove riječi. Mislio je da je lud pa je nastavio svoj put, mašući svojim štapom za šetnju.

Sokrat se kasno popodne vratio kući. Njegova ga je supruga čekala s objedom. On je ušao u kuću i sjeo u naslonjač te ponovno zapao u svoje sanjarije. Supruga ga je pozvala da dođe na objed, nije to učinila samo jednom, nego čak tri puta. Ali nije bilo odgovora. Zato je izgubila strpljenje i uzevši posudu s hladnom vodom prolila je po njegovoj glavi. Sokrat je uskliknuo s osmijehom: “Gle, svakog dana ima grmljavine, a danas je bilo i pljuskova!” Nije se nimalo uznemirio lošim raspoloženjem svoje supruge niti radom njezinih riječi!

ŠTO JE GRIJEH

Jednom je Ādi Śāṅkarācārya stigao u sveti grad Kāśī (Benares) nakon uspješnog završetka svoje kampanje širom zemlje – *digvijaya yatra* – koja se sastojala iz filozofskih rasprava. Dok je uživao u *darśanu* glavnoga božanstva toga mjesta, Viśvanāthi, uputio mu je sljedeću molitvu: “O Gospode, došao sam k tebi da mi oprostiš moje grijehе.” Kako čudno! Ādi Śāṅkarācārya je posvetio svoj kratki životni vijek proučavanju svih svetih tekstova ove zemlje. Napisao je i mnoge tomove briljantnih tumačenja i dubokih komentara o *Vedama*, *upaniśadama* i drugim svetim tekstovima. Svoj je život usmjeravao onim tokovima na koje su usmjeravali i sveti tekstovi. Zbog svojih veličanstvenih dostignuća, smatraju ga sāmim utjelovljenjem Gospoda Śive. Zato se može činiti čudnim i čak paradoksalnim da velik čovjek njegova kova moli tako nešto. Koje je on grijehе počinio? On sām dao je ovakav odgovor:

“O Gospode Śāṅkara, moj prvi grijeh je ovaj – premda znam, a to poučavam i druge, da je Bog iznad uma i govora, pokušavao sam te opisati

u nekim svojim himnama – *śotra* – koje sam sastavio. To odaje nedostatak sklada između moje misli i moje riječi.

Sljedeći grijeh je ovaj – uvjerivši se u riječi iz svetih tekstova da Bog prožima i prodire u sve u ovom manifestiranom univerzumu, tu sam istinu propovijedao svima. Ipak sam došao u Benares da te vidim. To pokazuje da moje misli, riječi i djela nisu usklađeni jedni s drugima. To je moja druga povreda.

Treće – čvrsto vjerujem u učenja svetih tekstova da je isti *ātman*, *Sebstvo*, sadržan u svim bićima i da nema razlike između takozvane individualne duše – *jivātman*, – i nad duše – *paramātman*. Dok sam objavljivao tu istinu u svim svojim govorima, sada sam došao ovamo da stanem pred tebe, kao da smo nas dvojica odvojeni i različiti jedan od drugoga. To je moja treća pogreška.

Zato te molim da mi oprostiš ova tri grijehа zbog kojih se osjećam krivim.”

Iz gornje epizode slavnog života Ādi Śāṅkarācārye moramo naučiti jednu važnu lekciju. Poznato je mišljenje da se samo sklonost djelima kao što su optuživanje, psovanje ili fizičko povređivanje drugih bića smatra grijehom. Ali suprotno tom mišljenju, misliti jedno, govoriti drugo, a raditi nešto posve treće, predstavlja grijeh koji čini većina ljudi. Samo ako čovjek napusti tu vrstu grijehа i osigura sklad i jedinstvo svojih misli, riječi i djela, može se smatrati savršenim čovjekom – *pūrna mānava*. *Upaniśade* su objavile da onaj tko ima veliku dušu, provodi u djelo čistoću i jedinstvo misli, riječi i djela, dok je čovjek čije su misli, riječi i djela u suprotnosti jednih s drugima, lošeg karaktera – *durātman*.

S engleskog prevela: **Stanka Hrbač**

Rovinj 2006. godine – Radost buđenja

Sai druženja

Rovinj, 29.09 - 01.10.2006.

I ove je godine u Rovinju održan seminar - ove godine pod nazivom Radost buđenja.

Ovaj puta, nas je dvadesetak iz Srbije gostovalo na seminaru. Seminar se sastojao iz više radionica na temu Istine, Dobrote i Ljepote, a specijalni gosti su bili bračni par Jack i Louise Hawley, koji su došli povodom svečane promocije prijevoda knjige *Bhagavadgītā – vodič za Zapadnjake*. Tom prilikom su održali i dva predavanja. Program je obogaćen i promocijom nove (VELIKE!) knjige naše Vesne, "Stotinu i osam puta stotinu i osam", kao i predavanjem Gabora Mačanka iz Novog Sada, "Prepoznavanje avatara - Zakon vremena".

U nemogućnosti da ovdje obuhvatimo sve, zadržaćemo se samo kratko na predavanju Jacka i Louise Hawley.

U svečanoj sali hotela "Park" na samoj obali lijepog Rovinja, održano je zaista u svakom pogledu svečano predavanje koje je ujedno bilo i promocija knjige. Ambijent je bio izuzetno lijep i prijatan. Velika sala je dupke puna čekala na početak. Jack je počeo o tome kako je nastao njegov posljednji članak na temu *Bhagavadgīte*. Pošto je njegova *Bhagavadgītā* ušla na listu 10 najboljih Gīta, prema ocjeni indijskih *pandita*, a takođe i među 10 najčitanijih – najprodavanijih Gīta ikada napisanih, izdavač je od Jacka tražio da napiše još jedan osvrt na Gītu. On je danima pokušavao nešto napisati, ali sve se završavalo gužvanjem papira. "Da napiše još jednu analizu sadržaja, na još 1000 strana?", pitao se on. "A imao je utisak da je napisao sve što je imao reći. Onda se molio Svamiju. Na sreću, u to vrijeme je bio u Indiji, u Prasanthi Nilayamu, i Baba je na molitvu odgovorio na najdirektniji način. Prišao mu je jednog dana na *daršanu* i rekao: "Podijeli sa drugima ljubav koju osjećaš prema *Bhagavadgīti*."

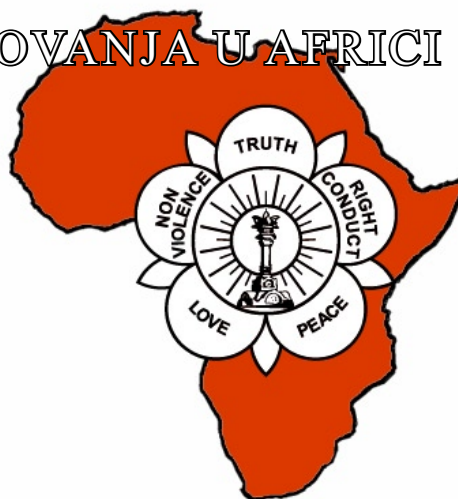
"Pa da, naravno!", sinulo je Jacku. "To je to, napisat ću zašto je volim!"

A o rovinjskom rexitu, što možemo reći? Da smo bili sretni i nasmijani, da je naše srce uživalo u mudrosti koju smo saznavali, ili bolje reći, prepoznavali, kroz predavanja, radionice, susrete sa ljudima, zajedničko pjevanje? Da smo se svi osjećali kao kod kuće, ne samo u Rovinju u Hrvatskoj, nego u naručju premilosnog Boga koji nas uči da smo svi Njegova djeca i da, kada i sami to počnemo uviđati, to i živimo? Da je primjer nesebičnog služenja naših domaćina, Borne, Adriana, Olge i svih ostalih koji su se bavili organizacijom s krajnjim strpljenjem, ljubaznošću i požrtvovnošću, dirnuo dubinu našeg srca i učinio da svi poželimo služiti tako kao što je Hanuman nekada služio Rāmu - da tako služimo Saija! Što možemo reći? Zaista ne mnogo, jer zahvalnost i našim domaćinima i našem voljenom Babi, prevazilazi sve razlike i zaista ostajemo sa osjećajem da smo sami sa sobom, da smo mi To, ta divna ljubav koja nas sve spaja i u kojoj se svi samo prividno razlikujemo. Hvala ti Svami na ljubavi koja je iz nas zažuborila u Banji Vrujci prošlog maja, i koja nas sve više obuzima kroz ovo divno druženje u Rovinju, a nadamo se i kroz susrete u budućnosti. A oni su neminovni. Jer srce traži da se spoji u Jedno, i kada jednom jasno čujemo taj zov, u usporedbi s Njim, sve ostalo blijedi i gubi svoju privlačnost.

Sai Ram!

Branislava Lagumdžija

SATHYA SAI SUSTAV OBRAZOVANJA U AFRICI

BRATE VICTORE KANU, dobrodošli u studije Radio Sai Global Harmony. Vi ste, naravno, veoma poznata osoba svima nama ovdje u Prasanthiju, ali mnogo vas ljudi možda nije vidjelo, a čak i ak su vas vidjeli, možda ne znaju za vas. Stoga mogu li vas zamoliti da za početak kažete nekoliko riječi uvoda o sebi?

Hvala vam što ste me pozvali na snimanje ove emisije. Moje sadašnje ime glasi Victor-Krishna Kanu. Krishna sam dodao nakon što me je Bog, u snu, nazvao "Victor-Krishna." Imam 75 godina te sam svoje osnovno i srednjoškolsko obrazovanje te učiteljsku akademiju završio u sustavu Sierra Leonea. Nakon toga primljen sam na Oxford University gdje sam studirao filozofiju, politiku i ekonomiju. Poslije sam postao visoki povjerenik (ambasador) Siera Leonea u Ujedinjenom kraljevstvu Velike Britanije i Sjeverne Irske te zaprimio vjerodajnice Norveške i Švedske. Bio je to politički položaj koji je poslije ukinut političkim uraganom koji je karakterizirao afričku politiku, osobito za vrijeme sedamdesetih godina prošlog stoljeća. Gotovo odmah nakon ovog iskustva došao sam u drugoj polovici 1975. godine na čudesan način u dodir s Bhagavānom Sri Sathya Sai Babom .

Rekli ste da ste na čudesan način došli u dodir s Bhagavānom Babom. Biste li nam ispričali točno kako se to dogodilo?

Život visokog povjerenika u Londonu bio je visoko profinjen, živio sam i kretao se u i oko visokog društva – ručao sam u Buckingham Palace i House of Lords, i slično. Udovoljavao sam si ispijanjem pretjeranih količina skupocjenih alkoholnih pića, pušenjem najboljih cigara i cigareta i plešući na melodije nekih od najboljih Londonskih glazbenih skupina što se smatralo obaveznim dnevnim rasporedom. Za čudo, ovaj skupi životni stil nije iščezao s prestankom moje dužnosti visokog poslanika. Stare navike teško umiru. I tako jednog dana, u drugoj polovici 1975.,

posjetio sam pub. Neko vrijeme bio sam potpuno svjestan sebe i događaja u pubu. Kasnije sam izgubio svijest i probudio se u krevetu, kod kuće, u kompletnoj zimskoj odjeći – čizmama i svemu tome. Tada sam shvatio da sam se prošle noći na smrt opio. U tom stupnju pijanstva sanjao sam dva anđela kako su došla po mene. Plutali smo (ja sam bio između njih) u i uokolo duboko plavog nebeskog svoda do nepoznatog odredišta gdje sam pronašao svoje pretke i tisuće ljudi koji se bave duhovnim djelatnostima. Pet godina kasnije doznao sam ime i prepoznao odredište kao Prasanthi Nilayam kad sam i prvi puta posjetio Sathya Sai Babin ašram (Prasanthi Nilayam) 1980. godine. Odmah nakon ovog sna, moj se životni stil dramatično promijenio na veliko razočaranje mojih sudruga u pijančevanju. Sve one loše stvari koje sam prije radio prestao sam raditi. Nisam mogao objasniti razlog.

Bi li bilo ispravno reći da je to bila prijelomna točka i da ste od tada na dalje počeli postajati duhovni?

To je istina jer je u mom životu postojalo vrijeme kad sam se toliko uspeo na društvenoj ljestvici, i u svojoj zemlji i u Londonu, da sa prestao misliti pa čak i govoriti o Bogu. Proučavanje biblije i odlazak u crkvu što sam običavao raditi u mladosti potpuno je prestalo. Bio sam obmanut vjerujući da su samo svijet i njegovi tantalovi užitci ono što je važno, sve dok Baba nije poslao Svoje anđele kako bi me izvukli iz blata i donijeli me u taj Prasanthi Nilayam da bih se očistio. Da, uistinu, postao sam još jednom duhovni tragaoc – čitao bibliju, počeo ići u crkvu i

postao predsjednik Duhovne udruge Velike Britanije (SAGB) te isto tako i član Sri Sathya Sai Organizacije u Ujedinjenom kraljevstvu.

Zanima me ovaj odlazak u crkvu. Kažete da ste bili privučeni Babi ali ste svejedno išli u crkvu! Niste u tome vidjeli nikakvu kontradikciju?

Nipošto. U stvari, što sam više čitao Babina učenja, proučavao i promatrao Njegov životni stil iz bliza, to je više jačala moja vjera u Isusa Krista (one vjere koju sam jednom izgubio). Nisam u tome vidio nikakav sukob interesa. Samo sam nastavio u Babi i Isusu gledati Božansku objavu. Obojica su isto.

To je vrlo zanimljivo jer često čujemo ljude iz drugih vjera kako kažu da im je Svami rekao da budu dobri kršćani, muslimani, Židovi, i tako dalje. On ne želi da ljudi promijene svoje vjere i vjerska opredjeljenja.

Da, to je tako. Baba je jedini na cijelome svijetu koji je duhovnim tragateljima koji pripadaju različitim duhovnim i religioznim tradicijama rekao da ostanu gdje jesu, da dobro prakticiraju svoje vjere, ljubav i poštovanje drugih vjera, jer su sve one jednostavno različiti putovi koji vode k istom Bogu. Kakvo prekrasno učenje! Baba je istinski ujedinitelj čovječanstva; bakljonoša ljubavi i mira za sve.

Ovo je vrlo zanimljivo. Bili ste u Londonu i vratili ste se natrag u Afriku. Ali niste se vratili u svoju zemlju. Umjesto toga otišli ste u Zambiju i tamo osnovali školu. To je bila izuzetna promjena u vašem životu, vašoj misiji i vašem radu. Biste li nam voljeli reći nešto više o tome? Kako se to točno dogodilo?

Kako izreka kaže "Pola kruha bolje je od ništa kruha". Tada je bilo bolje pridružiti se *Inner London Education Authority* (ILEA) nego biti prosjak na Londonskim ulicama. U svakom slučaju, i Genoveva i ja bavili smo se edukacijom prije glamura i obećanja svijeta koja su nas uvukla u vulkansku erupciju afričke politike. Sada kad smo se ponovno počeli zanimati za spoj duhovnosti i obrazovanja, bili smo sretni što smo prisustvovali *First Overseas Conference for Bal Vikas Teachers* (Prvoj konferenciji prekomorskih EHV učitelja) 1983. godine u Prasanthiju, gdje

smo se prvi put susreli s Odgojem u duhu ljudskih vrijednosti¹.

Puttaparathi je zasigurno u to vrijeme bio puno drugačiji nego danas?

Razlika je bila samo u fizičkom izgledu toga područja. Svamijeva božanska prisutnost bila je ista, baš kao i osjećaj zadovoljstva i duhovnog uzdignuća.

Kako se dogodilo da ste odabrali Zambiju?

Zapravo je to učinio sam Svami. Mi smo nakratko posjetili Zambiju kako bi vodili EHV radionicu. To je dobro prošlo. Tamo nismo nikoga poznavali osim troje ili četvoro poklonika. Ali kad smo 1987. došli k Babi On nam je rekao: "Idite u Zambiju i širite Moju poruku ljubavi kroz obrazovanje. Izgradite školu i pomozite ljudima." A znate li zašto je Svami odabrao Zambiju za nas? Bilo je to zbog jednog jako važnog razloga, a taj je, što je po mojem sudu, Zambija vrlo stabilna država. Ljudi su tamo duhovno vrlo zreli.

Mora da je bilo izuzetno teško utemeljiti školu u zemlji koju niste poznavali. Sigurno ste bili kratki na sredstvima – materijalnim, financijskim kao i u ljudstvu. Recite nam nešto o tome kako ste sve to prevladali.

Još se uvijek dobro sjećam što se dogodilo u sobi za intervju kad nam je Baba rekao da idemo tamo i osnujemo školu. Moja je žena bila hrabra, ali ja nisam bio. Ona se okrenula Babi i pitala: "Baba, kako ćemo sve to financirati?" Svami je rekao: "Prodajte kuću. Ako ni to neće biti dosta posudite novac od banaka." Mi smo bili oduševljeni kad nam je Baba rekao da prodamo svoju kuću. Kako smo bili odgojeni kao kršćani, sjećali smo se jedne priče iz biblije u kojoj je bogataš došao Isusu i rekao: "O Gospode, što mogu učiniti kako bih prišao bliže Bogu?" Isus mu je odgovorio: "Prodaj sve što imaš, podijeli to siromasima i slijedi me." Čovjek je pobjegao glavom bez obzira kad je čuo te riječi. No mi smo bili presretni.

Otac vam se obratio.

Da, bio je to Otac. Bili smo izuzetno uzbuđeni što nas je Sathya Sai Baba za kojeg vjerujemo da je

¹ OLJV; EHV - Education in human values

inkarnirani Bog i Otac koji je poslao Isusa zatražio od nas da idemo u Zambiju. Nije se radilo o tome da nam On nije mogao dati novaca nego je to bio test. Znali smo to od početka i stoga smo učinili točno onako kako je On to htio. Također smo se sjetili priče s Hanumanom, kao i drugih velikih učenika kako su odlazili u daleke zemlje jer je Gospod bio s njima. Stoga je to za nas bilo dovoljno. Znali smo da će Baba cijelo vrijeme biti sa nama. Kad je Baba rekao: "Idite u Zambiju." On nije rekao da tamo neće biti teškoća. One su sastavni dio života.

Moje mi iskustvo govori da kad obauljate Božji posao, tada se suočavate s još više teškoća.

Da, više je teškoća, više je testova. Uživali smo u svakom trenutku, znali smo da nas Gospod Baba testira.

Vaša škola je opisana kao škola čuda. Recite nam nešto o tome zašto tako zovu vašu školu.

Škola je smještena u društveno i ekonomski zapuštenom području. Mnogi dječaci pali su na nacionalnom ispitu za *primary Grade 7* (preduvjet za ulazak u srednju školu). Pali su zato jer su bili markiranti, nisu išli u školu i teško su učili. Svi su ih odbacili. Bili su to upravo ti dječaci koje je primila *Sathya Sai srednja škola u Ndoli*. Nakon dvije godine školovanja pristupili su nacionalnom ispitu nakon završenog drugog razreda srednje škole², i ne samo da su bili među onima koji su postigli najbolje ocjene u zemlji, već su svi odgovorili na sva pitanja (100%). Ovaj su uspjeh ponovili u proteklih 10 godina i u 12. razredu (završetak srednje škole). Sada se nalaze na različitim studijima u državi. Ovo je "Čudo" – "Sai Čudo".

Koje godine se to dogodilo? Pretpostavljam da je to bio dio Božanskog plana.

Bilo je to 1994. Bilo je fantastično; čitava je nacija bila osupnuta. Kako je moguće da je škola koja se nalazi na tako lošem mjestu, na selu s tako siromašnom djecom, postigla takve rezultate?! To se nikada u povijesti obrazovanja u Zambiji nije dogodilo. No sve je to bio dio Božanskog plana. To se nije moglo dogoditi bez Svamijeve intervencije.

Pretpostavljam da se školarina ne plaća. Dobivate li kakve državne poticaje?

Nema nikakve školarine. Tražimo tek nešto malo novca kako bi ljudi osjetili odgovornost, ali nema nikakve upisnine. Nema nikakvih državnih poticaja. Svami se brine o svemu. Zato su i rezultati zapanjujući. Karakter djece se popravio i oni su u vrlo kratkom vremenu postali dobri dječaci.

Jesu li učenici kod kuće utjecali na članove svojih obitelji?

Da. Snažno su djelovali na svoje obitelji. Mogu vam dati dva primjera. Jedan je dječak uporno tražio od oca da ga vrlo rano ujutro vodi u Sathya Sai školu jer nikako nije htio kasniti. Nakon što bi ga ostavio u školi, otac bi se javio na posao i uvijek je ujutro bio prvi. U roku od 6 mjeseci otac je promaknut zbog svoje točnosti i redovitosti na poslu. Također je i vođa smjene koji je posljednji dolazio na posao počeo dovoditi svoje dijete vrlo rano ujutro u Sathya Sai školu (naravno na traženje djeteta), pa je tako i on postao prvi od uprave koji je dolazio u kancelariju na posao. Smanjio je kašnjenje na posao pa su tako i njegovi uposlenici počeli dolaziti na vrijeme na posao. Mnogo je svjedočenja ovakve vrste kako roditelja tako i djece. Dječaci koji nikada nisu običavali učiti počeli su drugima kod kuće govoriti da uče i da ne buče.

Koliko mi se čini Ndola nije veliki grad. Koliko ima stanovnika?

Pa dosta je velik. Ima oko 250.000 stanovnika. Mogli smo birati između izgradnje škole u središtu grada i siromašnijeg područja. Stoga sam poslao Genovevu Babi. Rekao sam joj: "Molim te pitaj Ga gdje trebamo smjestiti školu." On je odgovorio: "Idite u siromašni dio grada, njih podučavajte."

Osim redovitog školskog programa vi također imate i služenje društvu i slično

Da. Veoma smo uključeni u rad u društvu – pomažemo starijima i siročadi.

To je odlično jer morate vratiti društvu dug. Želio bih da nam kažete nešto o tome što činite za

² National Grade 9 examination

ispravno korištenje vodenih izvora u Africi. Čuo sam da ste o tome govorili prošle godine u Sai Kulwant Hallu, da je to bilo nešto potpuno novo i da je svima oduzelo dah. Vjerujem da će svi s nestrpljenjem čekati da nešto kažete o tome.

Pa, ovo je UN-ov projekt Well (UN-HABITAT) – Edukacija o vodi za afrički gradski program. Mnogi su razlozi zašto je potrebna edukacija o vodi. Prvo, afrička populacija prije samo sto godina iznosila je 150 milijuna. Danas je 875 milijuna. Prema nekim proračunima, u slijedećih 20 do 25 godina u Africi će živjeti 1 – 1,5 milijardi ljudi koji će koristiti iste izvore pitke vode, rijeke i jezera. Također, neumjeren način trošenja vode, ilegalni priključci na vodovodnu mrežu, zagađenje, vandalizam vodene infrastrukture, i slično uobičajena su praksa. Zagađenje je galopirajući problem i na izuzetno je visokoj razini. Dodatno, među državama koje se koriste istim rijekama postoje oružani sukobi zbog vode; na primjer između Egipta i Etiopije. Postoje prave vodene pobune, i kao što znate, povijest poznaje ratove koji su vođeni zbog vode. I u Africi može doći do ratova zbog vode. Povijest je prepuna takvih ratnih sukoba. U stvari, voda će postati glavni problem za mir i stabilnost kontinenta.

Kako ste ušli u suradnju s U.N.-om po ovom pitanju? Bilo bi to vrlo zanimljivo čuti.

Pa, U.N. i nacionalna vlada pokušali su mnogo metoda (uglavnom tehnoloških i regulatornih) za opskrbu i korištenje vode. No unatoč ovim mjerama nisu postigli željene rezultate i neće niti postići. I tako je U.N. otkrio da će uvođenje ljudskih vrijednosti u edukaciju o vodi biti od velike pomoći u upravljanju vodom.

Kako su to otkrili?

To su otkrili kad su čuli za *Afrički institut Sathya Sai Edukacije* u Ndoli. To je prvi institut ove vrste u Africi koji je specijaliziran za edukaciju u duhu ljudskih vrijednosti.

To je ogranak vaše ranije škole?

To je istina. UN-HABITAT je pozvao ekspertnu grupu edukatora, planera školskog programa,

eksperte za korištenje vode i ekologe iz Afrike na skup u Johannesburgu u travnju 2001. Na sastanku koji je organizirao UN- HABITAT sudjelovalo je mnogo ljudi sa svojim radovima. I ja sam prezentirao jedan rad - "Water Education – A Human Values Approach." (edukacija o vodi – pristup kroz ljudske vrijednosti). Sudionicima se toliko svidio da su ga jednoglasno prihvatili kao moguće rješenje, nešto što će nadopuniti postojeće metode. To se moglo dogoditi samo Svamijevom milošću. Nakon toga zatražili su od mene da prezentiram sličan rad na paralelnoj specijalnoj sjednici opće skupštine U.N.-a u New Yorku 6. lipnja 2001. Ovaj su rad također dobro primili i stavili u arhivu U.N.-a. Zatim su me zamolili da predsjedam subregionalnim sastankom afričkih zemalja u Ndoli i još jednim sastankom u Zapadnoj Africi uključujući i neke afričke zemlje francuskog govornog područja. Zatim su mi dodijelili ulogu savjetnika za integraciju ljudskih vrijednosti u edukaciju o vodi za školske programe u Africi počevši s ovih šest zemalja – Etiopija, Kenija, Zambija, Gana, Senegal i Obala Bjelokosti. TAISSE³ je ispitao nastavni plan i program ovih zemalja s naglaskom na pripremu pedagoškog vodiča, plana lekcija i dodatnih materijala kao uvoda u integraciju ljudskih vrijednosti u edukaciju o vodi. TAISSE je uspješno odradio posao.

Čak i za prosječnog građanina bit će to dobra stvar.

Da, u stvari to ide dalje od škole, od formalne razine. Mi smo također zainteresirani i za neformalne razine jer to su oni koji se koriste vodom. Pokušavam oživjeti vrijednosti tradicionalne afričke kulture i dovesti ju u sklad s potrebama i zahtjevima modernih korisnika vode.

Prihvataju li javnost i vlada dobro ovaj projekt?

Da. Jako je dobro primljen i to je razlog zašto su United Nations (HABITAT) tako zainteresirani za pristup kroz ljudske vrijednosti. Ljudi se žele vratiti svojim korijenima. Tako je lakše raditi jer oni mogu uspostaviti vezu ovog programa sa svojim tradicionalnim vrijednostima. "Ljudske vrijednosti nalaze se u svakoj kulturi", kaže Baba.

³ The African Institute of Sathya Sai Education – Afrički institut za Sathya Sai obrazovanje

Što će se dalje događati s ovim prekrasnim programom koji je upravo započeo?

Pa prvo moramo ispitati planove i programe kako smo to ranije rekli, izvući sve teme koje su u vezi vode od predškolskog uzrasta, osnovne i srednje škole u svim predmetima i zatim predstaviti naše rezultate istraživanja i prijedloge U.N.-u koji će zatim odaslati ovo u zadužene centre za razvoj nastavnog programa po afričkim zemljama. To je prva faza programa. Fazu 2 upravo planiramo.

A kad ovaj program bude podnesen, hoće li postati obavezan u svim školama?

Da, bit će obavezan po ukazu vlade jer će vlada vidjeti da je mudro usvojiti ovakav pristup. Ljepota svega ovoga je u tome što unosi ljudske vrijednosti u školski plan i program bez utroška dodatnog vremena. Ne preopterećuje plan i program i veoma ga je lako razumjeti i primijeniti.

To me ne čudi; vi zapravo samo trebate podsjetiti ljude na njihovu kulturu.

Da, to je sve. Za to nije potrebno puno materijala koji bi to objasnili. Ljudi se obično zabrinu kad moraju dodatno raditi. "Što je to edukacija o vodi? Koliko će to dodatno opteretiti već i onako preopterećen plan i program? I koliko će sve to koštati?" Mi im govorimo da nema dodatnog opterećenja niti dodatnog troška, samo dodatna dobrobit. I to je istina.

S ljubaznošću: Radio Sai Global Harmony

Sai Ram

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

Hrvatska

Tijekom dva vikenda, u listopadu i studenom 2006. godine, Sai mladi iz Hrvatske su organizirali i ostvarili jedan iz niza projekata Sai izazova.

U Suhodolu, malom hrvatskom selu, stariji bračni par živi sam u kući bez tekuće vode. Pet Sai mladih i sedmero odraslih, odgovorilo je na njihovu potrebu iskopavši 135 metara dug kanal i postavivši cijevi, kojima će voda iz obližnjeg podzemnog izvora poteći do kuće. Bračni par je bio očaran nesebičnim suosjećanjem i služenjem. Poklonici, koji su sudjelovali u tom projektu, bili su ispunjeni radošću i zahvalnošću Bhagavānu jer im je pružio priliku da nesebično služe potrebitima.

4. studenog 2006. godine, u gradu Zagrebu održana je konferencija za javnost. Pretijesna dvorana Novinarskog doma ugostila je više od 440 gostiju.

Zonalni predsjednik Sai organizacije, dr.Thorbjörn Meyer, obratio se prisutnima inspirativnim govorom. Dr. Meyer je rekao da je nesebična ljubav bit učenja Bhagavāna Babe. On je usporedio učenje Bhagavāna Babe s onim Isusa Krista i naglasio činjenicu da je čovjekova bit božanska, te da kao takav ima obavezu nesebičnom ljubavlju služiti bližnjima. Univerzalne ljudske vrijednosti je objasnio do u tančine i oslikao ih s nekoliko dopadljivih duhovnih priča koje su izmamile spontani pljesak publike. Posebno je naglasio vrhunsku ulogu nesebičnog služenja na duhovnom putu.

Skupu su prisustvovali Indijski ambasador u Hrvatskoj, Sri Rajiv Mishra i Generalni konzul Indije, Sri V. Mahalingam.

Narodni radio, popularna lokalna radio stanica, i lokalne novine izvjestile su o tijeku događanja.

VIJESTI IZ PRASANTHIJA

Četvrtak, 1. ožujak 2007.

Jutros je Svami izišao u 850 i nakon što se provezao punim krugom daršan prostorom, blagoslovio je koordinatore seve i zahvalio im na radu a također je od njih uzeo pisma. Studentima i sevacima je podijeljen prasadam poorn poli, a također su dobili dva paketića vibhutija i Svamijevu fotografiju. U 9 sati Svami je ušao u dvoranu za bhajane i nakon aratija u 9⁴⁵ se povukao.

Nedjelja, 4. ožujak 2007.

Jutros je u Puttaparthiju bilo nekoliko događanja. Program su izveli poklonici iz Bihara u okviru obilježavanja proslave Holyja. Holy je praznik boja i jedan je od značajnijih blagdana u hinduskom kalendaru ispunjen radošću. Proslavlja se svake godine nakon punog mjeseca¹ u slavu dobre žetve i plodnosti zemlje. Posvećen je i učvršćivanju veza među prijateljima i rodbinom. Boje koje obilježavaju festival izraz su dobre volje i radosti. Svami se uvezao u Kulwant dvoranu koja je bila svečano ukrašena nešto prije 9 sati. Posvuda su bili obješeni baloni s Njegovim porukama. Izveden je plesni program u kojem je prikazano kulturno nasljeđe država Bihar i Jharkhand u koji je uključeno Svamijevo učenje. Održana je predstava u kojoj je bilo govora o pet prijatelja koji se okupljaju tijekom proslave Holyja i razgovaraju o tome što su postigli u životu, dok njihov zajednički prijatelj proslavu dočekuje u

staračkom domu. Na kraju programa Svami je blagoslovio sudionike i zajednički su se fotografirali.

Jučer poslije podne u mandiru su program izveli poklonici iz države Andra Pradesh. Program su nazvali 'Buđenje' a sastojao se od predstave sa glazbom i plesom. Također je nastupila i glazbena skupina, pjevane su Vede, održan je govor, otplesali su narodni ples chakka bhajana. Nakon programa Svami im je podijelio odjeću i dijeljen je prasadam pod nazivom puttha rakullu.

Ponedjeljak, 5. ožujak 2007.

Nakon nekoliko dana Svami se jutros ponovno izvezao iz mandira tijekom jutarnjih bhajana. Izvezao se u 9¹⁵ i svima koji su se zatekli na glavnoj cesti podario daršan. Vratio se natrag u mandir dok su već trajali bhajani koji su završili u 10 sati.

Jučer poslije podne održana su kulturna zbivanja prigodom proslave Holyja. Prikazana je predstava na temu ljudskih vrijednosti. Nakon predstave Svami je ušao u dvoranu za bhajane gdje su održani bhajani u trajanju od jednog sata. Program je završio u 6⁴⁵. Posljednjih nekoliko dana poslijepodnevni programi traju dugo, često poslije 6 sati na zadovoljstvo poklonika koji su ostali jer se u ovo doba godine obično ne očekuju neka veća zbivanja.

¹ Obično drugom polovinom veljače ili početkom ožujka. Za više informacija (na engleskom): <http://en.wikipedia.org/wiki/Holi> (op.ur.)

Utorak, 6. ožujak 2007.

Jučer i danas Svami se provezao Kulwant dvoranom u automobilu i napravio čak dva daršan kruga na radost svih okupljenih.

Srijeda, 7. ožujak 2007.

Svami se pojavio na pozornici nakon poslijepodnevnog daršana u 3⁴⁰. Nakon toga je pokupio pisma od studenata i blagoslovio dječake koji slave rođendan. Pozvao je starijeg studenta koji je zadužen za plesni i glazbeni program te zatražio da se sada i ovdje izvede program! Studenti su se užurbali po kostime i glazbene instrumente a Svami je na kratko ušao u sobu za intervju. Za dvadeset minuta sve je bilo spremno i Svami je izišao da bi promatrao program. Plesače je držao u neizvjesnosti mijenjajući raspored i program plesova koje su pripremili, a pjevače je zamolio da nakon plesnog programa izvedu nekoliko poklonstvenih pjesama koje su se spojile s bhajanima i u 5²⁰ nakon aratija Svami se povukao.

Studenti koji su pratili Svamija na putu u Chennai ispričali su što se zbivalo tijekom boravka. Svami je do sada posjetio Chennai 65 puta, po prvi puta 1954. godine. Prije bi Svami doručkovao u Prasantihiju a zatim bi se automobilom uputio u Chennai da bi tamo bio već za ručak. Obično je odsjedao u domu Venkata Munija koji je već pokojni. Obično bi ga nazivali i raspitivali kada će biti daršan, a nekad bi se na telefon javljao sam Svami i odgovarao: 'Svami će izići na daršan u toliko i toliko sati. Svakako dođite. Svami će svima pružiti daršan.' Često se na putu u Badrinath ili Rishikesh zaustavljao u Chennaiju.

Za vrijeme boravka u 2007. godini, Svami je tijekom 12 dana posjetio domove 10 poklonika. Između ostalih posjetio je domove gospodina Srinavasana, predsjednika TSV grupacije, gospodina Ramanija koordinatora seve u državi Tamil Nadu. Još 1988. godine na intervjuu Svami mu je obećao da će posjetiti njegov dom i tijekom posjeta rekao: 'Danas nakon 19 godina ispunjavam svoje obećanje.' Svakog bi dana Svami odlazio u hram Shirdi Saba koji se nalazi na prostoru Sundarama i tamo primao arati. Tamo je običavao provesti neko vrijeme.

Svugdje gdje bi odlazio poduzimane su mjere sigurnosti koje se pružaju predsjednicima - kada bi prolazio cestom svugdje je moralo biti upaljeno zeleno svjetlo. Ljudi obično protestiraju kada se tako nešto organizira za VIP-ovce, ali ovaj je puta bilo drugačije. Ljudi bi se okupili s obje strane ulice kako bi barem na trenutak vidjeli Svamija. Ljudi u autobusima bi ga promatrali sklopljenih ruku, a kada je prolazio ispod mosta svi iz vlaka su se nagurali do prozora kako bi imali priliku za daršan. To je bio jedinstven prizor u modernom Chennaiju gdje se među trgovačkim centrima, restoranima kroz središnji dio grada glavnom cestom kretao Božji konvoj. Kada je prolazio pored crkvi i hramova ljudi u njima nisu bili svjesni da Bog kojeg štiju u hramu prolazi pored njih. Svami je sam kazao da širom Chennaija samo odzvanja Sai Ram, Sai Ram.

Na Nehru stadionu organiziran je skup u Svami-jevu čast na kojem su se okupili ministri i državni dužnosnici. Stadion ima kapacitet 40000 mjesta i tog je dana bio pun do posljednjeg mjesta, a svi su ti ljudi imali pozivnice, jer slobodan pristup nije bio moguć.

Tijekom tog susreta govorio je i Karunanidhi. Kazao je: 'Ne radi se o tome prihvaćam li ja Boga ili ne, već o tome je li Sai Baba prihvatio mene ili ne.'

Lalu Prasad Yadav je kazao: 'Ne znamo je li On Bog ili nije, ali kada ljudi poput Karunanidhija i mene kažu da jest, onda zasigurno jest Bog.'

Jedan je ateist nedavno napisao članak u novinama koje izlaze na teluškom jeziku, zahvaljujući Svamiju na svemu što je učinio za društvo na području opskrbe pitkom vodom, liječničke skrbi i obrazovanja. Na kraju članka je napisao: 'Nisam Vas vidio, nisam Vas osjetio, ali sam čuo Vaše govore. Nakon svega što sam čuo uvjeren sam da Bog postoji. A Bog nije nitko drugi doli Vas.' Članak je Svamiju pročitao na privatnom primanju.

Jednog dana se Svami u Yaganashali ustao i prošetao do pozornice. Kasnije na večeri je primijetio: 'Ovi svećenici misle da Svami ne može hodati i to je razlog zašto sam im pokazao da mogu.'

Izvornik: <http://www.radiosai.org/pages/PB.htm>

ŠUTLJIVA VEĆINA

Sai Ram s ljubavlju i pozdravi iz Prasanthi Nilayama!

Prije mnogo godina kada je Svami običavao odlaziti na vožnje nakon jutarnjeg daršana, jednog je dana, kao što je to često činio, poveo sa sobom jednog poklonika. U to je vrijeme Svami bio u Brindavanu. Nakon nekog vremena, taj je poklonik, koji je sjedio na prvom sjedalu pored vozača automobila, rekao Svamiju: “Baba, zašto ima tako mnogo *adharme* – neispravnosti, u svijetu?” Svami nije odgovorio, šutio je. Poklonik koji je postavio pitanje, mislio je: “Evo kuda ode moje pitanje!”

Nakon nekog vremena Svami je pokloniku postavio pitanje: “Reci mi, kakvo je raspoloženje prije nego ja izađem na daršan?” Poklonik koji je bio sretan što Svami razgovara s njim odgovorio je: “Svami, u dvorani za daršan je potpuna tišina. Svi zabrinuto iščekuju Babin dolazak i gledaju u onom pravcu iz kojeg bi Svami mogao ući.” Svami je rekao: “O, da.” I tada je opet zašutio. Poklonik, koji se vozio sa Svamijem, čudio se zašto mu Svami postavlja takvo pitanje. Dok se on tako čudio, Svami mu je postavio još jedno pitanje, ovaj put je to bilo: “Pretpostavimo da prije nego Svami izađe, neko dijete počne plakati. Što će se tada dogoditi?” Poklonik je bio začuđen pitanjem, ali odgovor je odmah bio tu. On je rekao: “Svami, svi će se okrenuti da vide odakle dolazi zvuk.” I opet je Svami odgovorio sa: “O, da.”

Poklonik se čudio zašto Svami, dok je ovdje na zemlji, postavlja ovakva pitanja, no do tada nije shvatio to da Gospod ne čini ništa bez razloga. Nakon stanke, Svami je rekao: “***Vidiš, kada mnogi šute, nitko to ne primjećuje, ali kada jedna osoba plače ili diže galamu, svi tome daju pozornost. Isto je i sa dharmom i adharmom. Tako mnogo ljudi u svijetu čini dobro, ali to se jedva primjećuje. Međutim, kriminal i takve stvari, dobivaju***

puno publiciteta čak iako broj ljudi koji su uključeni u takve aktivnosti čine tek djelić sveukupne populacije. Budući da se velika medijska pozornost daje takvim djelima neispravnosti, javnost misli da dharme nema. Nije tako kako ti misliš.”

Dakle, evo ga! Na Svoj prekrasan način, Svami je dao odgovor, iako je poklonik koji je postavio pitanje vjerovao da je Svami njegovo pitanje ostavio po strani. Danas bih volio da komentiramo temu “šutljiva većina”, koja na svoj tihi način pokušava slijediti put *dharme* najbolje što može. Značenje koje želimo naglasiti je to da u prisutnosti mraka ipak postoji svjetlo. Dakle, kako god se mračnom činila sadašnja situacija u svijetu i mnoge stvari koje se sada događaju, stvari su koje zaista ozbiljno zabrinjavaju, ne bismo smjeli zaboraviti da milijuni i milijuni ljudi, u tišini, možda i na svoj nesavršen način, podržavaju dharmu. Da se to ne događa, čovječanstvo bi do sada u potpunosti nestalo. Govoreći ovo, istovremeno moramo prepoznati da je sadašnja situacija daleko od zdrave. Čovječanstvo se stoga mora zaustaviti da bi pažljivo napravilo inventuru ozbiljnih opasnosti koje su pred nama, te učiniti nešto pozitivno i konačno po tom pitanju, posebno za unapređenje svog puta u održavanju *dharme*. Samo tada će čovječanstvo zaista moći preživjeti. To je tema koju bismo željeli nakratko komentirati.

Kao što je Svami ukazivao mnogo puta, u Indiji riječ dharmu ima mnogo značenja. Ponekad se koristi u vezi s religijom, ponekad se koristi da bi se opisalo milosrđe i.t.d. Mi ćemo se, međutim, usredotočiti na temeljno značenje, a to je ispravnost ili ispravno djelovanje.

Što je ispravnost? Za mnoge to znači slijediti zakone zemlje. Da, zakoni koje je donijelo društvo su važni i

moraju se slijediti. Na primjer, gotovo svaka zemlja ima cestovna pravila. Ta su pravila donesena da osiguraju sigurnost svih koji koriste cestu i ona se sigurno moraju slijediti. Postoje mnoge takve obaveze i ako one ne vrijeđaju nečiju savjest, tada ih čovjek definitivno mora poštovati. No, da li ispravnost završava s tim da se samo slijede pravila i norme društva? Mi znamo da nije tako, to je mnogo više. Na koji način? To ćemo razmotriti na sljedeći način.

Sviđa li se to nama ili ne, kao što je Gandhi jednom prekrasno rekao, postoji moralni zakon koji upravlja univerzumom. Tom moralnom zakonu nikada se ne smijemo izrugivati i to je zaista ono na što se svodi ispravnost. Prije nekoliko godina, vodeći političar u Indiji koji je slučajno bio također i na poziciji od velikog autoriteta, načinio je neke pogodbe koje su bile upitne. Slučaj je registriran i polagano je utro svoj put do Vrhovnog suda. Nakon opsežnog saslušanja, časni su suci zaključili da iako optuženi nije mogao biti optužen prema postojećem zakonu, on je osoba koja je odgovorna svojoj savjesti. To znači da iako pravila koja je načinio čovjek mogu biti loša, uvijek postoji Viša moć koja nas vodi i mi nikada ne smijemo pogriješiti tako da ne slušamo njen glas.

Sve je ovo dobro poznato, zašto onda ljudi propuštaju poslušati uvijek prisutan glas savjesti? Zbog buke u pozadini. Prisjetite se kazivanja: "Samo u dubokoj tišini, čovjek može čuti Božji glas." Što u ovoj izjavi znači tišina? To znači da um mora biti tih, oslobođen od nepotrebnih i ometajućih misli. Ako netko želi ozbiljno poslušati svoju savjest, tada mora zaustaviti neprestano čavrljanje misli koje teku umom. Drugim riječima, čovjek se ozbiljno mora usredotočiti na Boga i moliti Ga za vodstvo. Tada ćemo biti sposobni čuti glas Gospodara, glasan i jasan – to nije upitno.

Tek nekolicina shvaća da ispravnost nije ograničena na ono što mi normalno smatramo glavnim problemima. Da bismo oslikali smisao - rado bismo raspravljali o kiosku za kavu u Prasanthi Nilayamu koji je postavljen blizu našeg studija. Sigurni smo da većina vas koji ste posjetili Prasanthi Nilayam, ne samo da ste upoznati s tim, već i da ste tamo poneki put popili kavu. Sljedeći put kad budete kod kioska, samo malo pratite kako mnogi ljudi

bezbrizno bacaju iskorištene čaše na zemlju, ignorirajući kante za smeće koje su tamo smještene za skupljanje tih iskorištenih čaša. Da li bi ti ljudi, koji se nimalo ne brinu o otpacima, bacili korištene čaše na pod svog dnevnog boravka u svojoj kući? Prasanthi Nilayam bi se trebao smatrati Božjom kućom. Je li to poštovanje koje pokazujemo prema Božjoj kući? Usput rečeno, to ne znači da čovjek može bacati smeće ni izvan hrama. Mi nikada ne smijemo zagađivati ovaj prekrasan svijet koji nam je Bog dao. Bog je svagdje pa tako nema mjesta koje se smije zagađivati!!!

Netko može prigovoriti na ovu vrstu razmišljanja, no mi smatramo da je ispravnost usko povezana sa osjetljivošću. Mnogi poklonici koji dolaze ovamo dovode poslugu i prilično su grubo s njom. Neki sakupljaju novac u nadi da će Svamiju moći dati dati debeli ček. **Sva ovakva zastranjivanja se događaju zato jer propuštamo posvetiti brižnu pažnju onome što nam Svami govori.** Da li Svami, koji je stvorio cijeli univerzum, zaista želi naš novac? Nije li On mnogo puta rekao da čak ne želi ni našu ljubav te da je potpuno zadovoljan ako iz sebe ostavimo makar samo i jednu lošu naviku? Kadgod Svami ide van, recimo iz Prasanthi Nilayama u Bangalore ili iz Kodaija u Madurai ili slično, mnogi ljudi unajmljuju taksi da bi cijelim putem mogli slijediti Svamijev automobil. Postoji ogromna čežnja da se slijedi Svamijev automobil, koju mi razumijemo, ali sumnjamo da postoji isti entuzijazam u slijedenju Svamijevog učenja. U krajnjim analizama, što je važnije? Ostavljamo vas da razmišljate o tom pitanju.

Sada se vraćamo na našu početnu temu, naime, šutljivu većinu. Možete se pitati što sve ove gornje primjedbe imaju s milijunima ljudi koji u tišini slijede dharmu? Ustvari, prilično mnogo. Dopustite da započnemo s nama koji tvrdimo da smo Svamijevi poklonici. Nije upitno da unatoč našim nedostacima, mi sačinjavamo dio šutljive većine. No, je li dovoljno biti tek "rutinski ispravan" i misliti da je sve u redu? S obzirom na činjenicu da nam je Avatar ovog doba na razne načine dao posebne blagoslove da Ga prepoznamo, vidimo Ga, pa čak i razgovaramo s Njim u određenim prilikama, nemamo li mi posebnu odgovornost prema čovječanstvu? Ne znamo što vi mislite, ali mi gledamo na ovu stvar ovako.

Kroz ljudsku povijest uvijek je bilo sukoba između snaga zla i snaga dobra. Ova se bitka gotovo stalno vodi unutar svakog pojedinca, a sveti se spisi svih religija smatraju bitnima za izvođenje ljudi na put ispravnosti. Ovih dana, međutim, javlja se viši poziv na dužnost. Društvo je tako jako međusobno povezano da je adharma, iako njome upravlja tek manjina, sposobna utjecati na većinu. Da bismo vam dali jedan primjer zamislite broj ljudi koji su uključeni u posao s duhanom; zaista ne mnogi. Ipak, oni uzrokuju globalno razaranje. Ovaj se primjer može udvostručiti.

Možete reći: “Što mi možemo tu učiniti?” I opet, povijest industrije cigareta daje nam odgovor. Ogroman broj ljudi je rekao “ne” cigaretama te su također pokrenuli kampanju protiv njih. Kao rezultat toga, barem u Americi, pušenje je bilo iznenada napadnuto. No, tamo gdje je prevladao alkohol, čini se da je situacija izbjegla kontroli. Dugoročno ili kratkoročno, mi poklonici moramo proširiti našu viziju ispravnog djelovanja, a to znači veoma ozbiljno uzeti sva Svamijeva učenja, i biti više nego aktivni u njihovom slijedenju. Postavimo to drugačije, mi sada moramo ozbiljno promišljati o kvaliteti našeg djelovanja. Ono mora biti ne samo dobro-dobro, nego zaista DOBRO!

Dopustite da ilustriram. Poboljšanje kvalitete počinje s malim stvarima. Zamislite čekanje na daršan. Začuđuje kako mnogo ljudi obavezno priča u redu za daršan kada Svami samo malo kasni s izlaskom. Ne možemo li mi provesti to vrijeme gledajući u sebe i razgovarajući sa Svamijem koji je stanovnik u našem srcu, umjesto da razgovaramo sa osobom pored nas? Svami kaže “Voli sve, ne povrijedi nikoga”, ipak, kako često čovjek vidi poklonike koji su grubo u razgovoru, posebno ako su uključeni u neku vodeću aktivnost? Još vas jednom ostavljamo da razmišljate i o toj temi.

U vezi s ovim mora se načiniti posebna napomena o korupciji. Danas, izuzevši Antarktiku, korupcija se proširila na sve kontinente. Mnogi misle da je korupcija uglavnom davanje i uzimanje novca zato da bi se učinila usluga. Podmićivanje je manifestacija korupcije, nema sumnje, ali što je sa podmićivanjem ljudskih misli, posebno mladih ljudi, s lošim reklamama, pornografijom i t.d.? Zašto se to ne smatra korupcijom, nego spašavanjem nečijeg

dobrog glasa, kao slobodom izražavanja? Svi Sai poklonici moraju biti čvrsti tamo gdje je prisutna korupcija. Ako čvrsto odlučimo uzdržati se od nje, onda će, iako možemo biti stavljeni u veoma tijesan ugao, Gospod uvijek doći da nas spasi, kao američke marince u filmovima iz starih vremena!

Dugoročno i kratkoročno ovo je sljedeće: “Mi poklonici koji sačinjavamo pozamašan dio “šutljive većine” imamo posebnu obavezu da povećamo kvalitetu naše odanosti kroz čvršću povezanost sa dharmom. Mi moramo učiniti svaki napor da poboljšamo jedinstvo među sobom tako da naša učinkovitost u društvu bude veća. Danas ljudi govore o pomoći Crvenog križa, Oxfama i drugih... danij u vrijeme hitnih slučajeva. Pored hitnih slučajeva uzrokovanih prirodnim nepogodama... mi vjerujemo da sada postoje veliki moralni hitni slučajevi. **Svijet mora vidjeti Sai poklonike kao “Zlatni križ” koji dolazi kao pomoć ljudima u duhovnim nevoljama.**

Tamo vani postoje mnogi koji traže moralnu podršku i Boga. Na neki način, tiho i bez fanfara, mi moramo pomoći svim takvim ljudima da misle o Saiju kada im treba pomoć. Ne smije im se dopustiti da misle kako su sami i napušteni.

Snage *adharme* možda jesu veoma jake – one to ustvari jesu. Međutim, kada se pojedinci odani dharmi ujedine u velikom broju, oni mogu pobijediti bilo koje zle snage na zemlji.

U Mahabharata ratu, Gospod se nije borio. Gospod Kršna je samo stajao postrani kao svjedok, dajući moralnu podršku snagama *dharme*.

Na isti način, ako se mi Sai poklonici zaista ujediniamo, onda će Gospod, koji je već ovdje, s nama biti stalno i pomagat će nam da se barem uzdržimo od *adharme*, nečega što je očajnički potrebno u sadašnjosti.

Ljudi govore o Zlatnom Saijevom dobu. To Zlatno doba neće nam pasti kao mana s neba. Mi moramo za njega raditi. Međutim, ako svaki od nas poduzme jedan ozbiljan korak i čini to u kolektivnoj slozi, onda će Gospod poduzeti jedan još moćniji korak pa neprijatelj neće imati izbora, nego nabrusiti svoje pete!

Slažete li se s našim tezama da “šutljiva većina”

ustvari može postati učinkovita većina, te nadvladati snage *adharme* koje danas prevladavaju? Što vi mislite? Zašto nam ne biste to dali do znanja?

Sretno vam i budite dobro dok ponovno ne budemo u vezi iduće nedjelje.

Izvornik: Heart2Heart – “Sai nadahnjuje”

(Ovaj članak, kao i mnoge druge, napisao je gospodin Venkataraman, urednik i voditelj “Radio Saija”, kao prilog svakodnevnim porukama “Sai nadahnjuje”. Članak je izvanredno osmišljen i govori tako mnogo o nama samima da bi se zaista trebalo zapitati koliko svaki od nas pripada toj “šutljivoj većini” koja podržava dharmu? Gotovo svaki njegov

prilog pogađa “u sridu” što bi rekao naš narod pa budem li vremenski u mogućnosti, prevest ću još poneki od njih. Nadam se da će njihovo iščitavanje možda donijeti još poneku kvalitetnu promjenu u nama, a ne samo oduševljenje... kako je prilog zaista dobar, prava stvar, istina o nama i slično. Molim vas da mi ne zamjerite na slobodi komentara jer u zadnje vrijeme osobno nastojim daleko više provoditi Babino učenje u praksi, nego je to bilo do sada. Radeći tako nadam se da ću postati dio “šutljive većine”, a ne samo pojedinačan primjer za pokazivanje. - Op. prevoditeljice)

S engleskog prevela: **Lidija Horvat**

RECENZIJA ZA SAI GLASNIK

Indulal Shah: Reprogramiranje naše duhovne discipline

Svoje duhovno putovanje Indulal Shah je započeo još sredinom 20. stoljeća radeći dugi niz godina zdušno i predano u svjetskoj Sri Sathya Sai *sevā* organizaciji. U više od 35 godina zajedništva s avatarom, on je u nekoliko knjiga opisao svoja iskustva, a sada ih je u ovoj knjizi objedinio. Zašto reprogramiranje i što ono znači?

Reprogramiranje je ponovna procjena svih raspoloživih svjedočanstava o Bogu, kako bi se obogatio i proširio postojeći pristup Bogu, kako bi se čovjek transformirao u Boga, a svijet u Božje okruženje.

Sada smo programirani našom okolinom, našim prošlim iskustvima iz fizičkog svijeta. Tu negativnost koja je ispunila naš um, treba zamijeniti pozitivnim. Takvo reprogramiranje teško je potaknuti jer um djeluje na taj način da pojačava ono što se već nalazi u njegovoj podsvijesti, programiran je tako da odbacuje ono što je u suprotnosti s njegovim iskustvom.

No ako želimo postići preobrazbu, potrebno je reprogramiranje. Kako učiniti taj zaokret od 180

stupnjeva? Gdje započinjemo putovanje koje će nas odvesti natrag k našem izvoru? Taj postupak transformacije započinje suptilnom i složenom kombinacijom sljedećih elemenata: predanošću, sposobnošću, razlučivanjem, odlučnošću discipline i dužnosti.

Moramo biti svjesni potrebe za promjenom. Važno je da ponovno otkrijemo našu izvornu povezanost s Bogom. Kad u umu trajno zabilježimo da smo mi Njegov odraz, tada možemo pronaći svoj izvor. To je kvantni skok koji nas odvaja od kruga negativnosti, ograničenog samo na tijelo i um. Predanošću podižemo razinu našeg djelovanja do nadsvijesti, do stupnja na kojem stoluje Istina.

Što je transformacija? Prema Babi - transformacija znači: “... vidjeti Boga u svima.”

To je krajnji rezultat našeg duhovnog života.

S. H.

KNJIGE I SKRIPTE

1.	RIJEKA LJUBAVI - <i>premaṁvāhīnī</i>	20,00 Kn
2.	O ISPRAVNOSTI - <i>dharmavāhīnī</i>	30,00 Kn
3.	O MEDITACIJI - <i>dhyānavāhīnī</i>	30,00 Kn
4.	BOŽANSKA IGRA - <i>līlākaivalyaṁvāhīnī</i>	15,00 Kn
5.	RIJEKA BOŽANSKOG MIRA - <i>praśāntivāhīnī</i>	40,00 Kn
6.	O UPANIŠADAMA - <i>upaniśadvāhīnī</i>	30,00 Kn
7.	O BHAGAVADGĪTI - <i>gītāvāhīnī</i>	40,00 Kn
8.	PRIČA O RĀMI - <i>rāmakathārasavāhīnī</i> I. dio	55,00 Kn
9.	PRIČA O RĀMI - <i>rāmakathārasavāhīnī</i> II. dio	45,00 Kn
10.	PRIČE O KRŠNI - <i>bhāgavatavāhīnī</i>	50,00 Kn
11.	SATHYA SAI NAM GOVORI 2	55,00 Kn
12.	SATHYA SAI NAM GOVORI 3	50,00 Kn
13.	SATHYA SAI NAM GOVORI 4	50,00 Kn
14.	SATHYA SAI NAM GOVORI 7	50,00 Kn
15.	SATHYA SAI NAM GOVORI 30	50,00 Kn
16.	LJETNI PLJUSKOVI U BRINDAVANU 1990. godine	35,00 Kn
17.	LJETNI PLJUSKOVI U BRINDAVANU 1972. godine	40,00 Kn
18.	ISTINA DOBROTA LJEPOTA I. dio (životopis)	20,00 Kn
19.	ISTINA DOBROTA LJEPOTA II. dio (životopis)	60,00 Kn
20.	ISTINA DOBROTA LJEPOTA III. dio (životopis)	60,00 Kn
21.	ISTINA DOBROTA LJEPOTA IV. dio (životopis)	60,00 Kn
22.	SAI BABA I MI (Mark i Barbara Gardner)	30,00 Kn
23.	PUTOVI KOJI VODE K BOGU (Jonathan L. Roof)	40,00 Kn
24.	ODGOVORNO RODITELJSTVO – priručnik	45,00 Kn
25.	ODGOVORNO RODITELJSTVO – radionice	50,00 Kn
26.	SATHYA SAI ODGOJ U DUHU LJUDSKIH VRIJEDNOSTI (L. Burrows)	50,00 Kn
27.	SATHYA SAI ODGOJ U DUHU LJUDSKIH VRIJEDNOSTI - Priručnik	40,00 Kn
28.	ESSE SATHYA SAI ODGOJ U DUHU LJUDSKIH VRIJEDNOSTI	20,00 Kn
29.	O VODSTVU (Dr. sc. M. L. Chibber)	60,00 Kn
30.	REPROGRAMIRANJE NAŠE DUHOVNE DISCIPLINE - <i>sādhana</i> (Indulal Shah)	30,00 Kn
31.	BUĐENJE DUHOVNOSTI U POSLOVANJU - Snaga dharmičkog menadžmenta (Jack Hawley)	60,00 Kn
32.	BHAGAVADGĪTĀ – vodič za Zapadnjake (Jack Hawley)	40,00 Kn
33.	MOJ BABA I JA (Dr. John Hislop)	50,00 Kn
34.	TKO JE GOSPODOV POKLONIK (Dr. M.V.N.Murthy)	15,00 Kn
35.	PUT K BOŽANSKOM MIRU – praśānti (N.Kasturi)	30,00 Kn
36.	JOGA DJELOVANJA (Kirit Patel i Vijay C.Amin – iz božanskog učenja S.S.S.Babe)	20,00 Kn
37.	TEMELJI DUHOVNE DISCIPLINE	10,00 Kn
38.	STUDIJSKI KRUŽOCI	12,00 Kn
39.	IZREKE - Kalendar	35,00 Kn
40.	PJESMARICA	25,00 Kn
41.	SANSKRТСKI RJEČNIK	25,00 Kn

AUDIO I VIDEO

42.	DVD NJEGOV RAD – simultani prijevod na hrvatski jezik	40,00 Kn
43.	DVD HIS WORK - sinkronizirano na 14 evropskih jezika	40,00 Kn
44.	DVD PURE LOVE	40,00 Kn
45.	DVD ZALJUBLJIVANJE (Nada Šurjak i Tomislav Žaja)	50,00 Kn
46.	CD BABA PJEVA BHAJANE	35,00 Kn
47.	CD SAI RĀMA PJEVA SRI RĀMI	30,00 Kn
48.	CD GAYATRI MANTRA	30,00 Kn
49.	CD PREMĀSVARŪPALARA (Baba pjeva mantru ASATOMA)	30,00 Kn
50.	CD MEDITACIJA NA SVJETLO	20,00 Kn
51.	CD MĀHĀŚIVARĀTRI, Snimka uživo, Zagreb 2006. – 2 CD-a	30,00 Kn
51.	AUDIO KASETA BABA PJEVA	20,00 Kn
52.	AUDIO KASETA GAYATRI MANTRA	20,00 Kn

KONTAKT TELEFONI - KUNSKE NARUDŽBE:

BJELOVAR	(098) 1894 - 654	Nataša Rogulja
ČAKOVEC	(091) 5417 - 197	Željka Škvorc
KARLOVAC	(047) 421 - 755	Tanja Vojnić
OSIJEK	(031) 571 476	Zlata Petrović
SISAK	(098) 9485 - 689	Vlasta Komarac
RIJEKA	(099) 595 1296	Nada Grubiša
SPLIT	(091) 5691 - 289	Neva Kuzmanović
ZAGREB	(098) 9015 - 979	Edina Smrekar
	(099) 5949 - 142	Alen Ognjačević

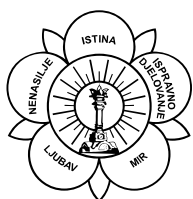

PORUKA DANA

Možete slijediti bilo koju vrstu obrazovanja, ali ne zaboravite na ljudske vrijednosti. Istina ispravnost, mir, ljubav i nenasilnost pet su ljudskih vrijednosti koje svako ljudsko biće mora njegovati. Naučite tih pet ljudskih vrijednosti i provedite ih u djelo. Tada u vašem životu neće biti nikakvih zapreka. To vam danas želim reći kao važnu poruku. Istina je vječna. Samo kad slijedite tu vječnu istinu, vaše će ime zauvijek ostati zapisano u analima povijesti. Vječna istina donijet će vam vječni mir. Podlegnete li lošim osobinama kao što su ljutnja, ljubomora, zavist, oholost, cijeli će vaš život biti jadan, bit ćete uvijek nemirni i uznemireni.

- BABA

www.saiorg.hr

SATHYA SAI GLASNIK

GLASILO SATHYA SAI
SREDIŠNJEG VIJEĆA
HRVATSKE

Zagreb 10000, Šubićeveva 20

Glavni urednik: Adriano Bratović
Odgovorna urednica: Vesna Čuk
Urednik: Mladen Vinković
Grafički urednici: David Martinčić i Mladen Vinković
Lektorirao: Mladen Vinković
DTP: David Martinčić
E-mail: urednik.sai.glasnika@email.t-com.hr
Sathya Sai Glasnik izlazi jednom mjesečno
Tisak: Medicinska naklada, Zagreb, umnoženo u 180 komada